

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΤΟΜΟΣ
Γ' ΜΟΣ

ΑΡΙΘΜ
64

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
TARPOΝ SPRINGS, FLA.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ-ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published Bi-weekly by the Greek Archdiocese
Publications Association

Publication Office:

240 West 23rd Street, New York, N. Y.

Editorial and Advertising Offices:

Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. Astoria 8-1653

Yearly Subscriptions:

United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50

Ten Cents a Copy

Vol. III. No. 64 — August 1, 1937

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post
office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

Όνοματεπώνυμον νυμφευθέντων

Κοινότης

Τελέσας τὸν Γάμον Ἱερεὺς

Μαίον 5	Σπυρίδων Πινόγλου	Κυριακούλα Σκουφοπούλου
» 16	Γεώργιος Α. Μουστάκας	Helen Campione
Ἰουν. 6	Εὐάγγελος Σταματίου	Σταυρούλα Τσεπελίκου
» 10	Βασίλειος Μπάνας	Χρυσάνθη Μαστοράκη
» 12	Γεώργιος Νικολής	Καλλιόπη Παλαιού
» 13	Γεώργιος Χ. Κώνιτας	Σοφία Θεοδωρίδου
» 13	Ἰ. Γ. Τσαγγάρης—	Τριανταφύλλη Παρασκευοπούλου
» 13	Χρήστος Κ. Κωστάκης	Σοφία Ζ. Ζαχαράκη
» 13	Ἰωάννης Ἀδαμόπουλος	Αἰκατερίνη Αἰδωλιωτάκη
» 13	Ἡλίας Σπυρόπουλος	Ἑλένη Δ. Κούκουνα
» 13	Ἀθανάσιος Π. Κάλφας	Παυλίνα Χ. Ἀντωνίου
» 13	Γεώργιος Κ. Σιαβελῆς	Μαργαρίτα Δημοπούλου
» 13	Δημοσθένης Μπαλοδήμας	Εἰρήνη Θ. Τζώρτζη
» 13	Ἰοίδωρος Ἀντιώτης	Σοφία Θ. Τζώρτζη
» 13	Παναγιώτης Κάμπρας	Ἰουλία Β. Κώνστα
» 13	Ἀνδρέας Ἀνδρουλιδάκης	Μελανία Εὐθυμιάδου
» 13	Ἀνδρέας Χαβαλῆς	Γεωργία Δουνέτα
» 13	Ἀθανάσιος Γκόκας	Σοφία Π. Παυλάκη
» 13	Ἡλίας Μιχαλαρέας	Πηνελόπη Γ. Παπαφάγου
» 13	Γεώργιος Ε. Ράλλης	Μαρία Β. Πελεκάση
» 13	Βασίλειος Ν. Πλούρης	Ἀνδριάννα Ἀγιομανρίκου
» 13	Παντελῆς Δρακόπουλος	Μαρίκα Πανταζῆ
(Τὸ γένος Τζιακοπούλου)		
» 13	Πέτρος Λούλιας	Μαρία Καραγλάνη
» 13	Σαράντος Τερζάκης	Δάφνη Δ. Πατήρα
» 13	Θεόδωρος Κώκορης	Βασιλική Σταυροπούλου
» 13	Γεώργιος Βαρδαρὸς	Ἀφροδίτη Ραδάτσου
» 13	Δημ. Παπαγεωργίου	Φωτεινὴ ἢ Σοφία Πασπαλά
» 14	Εὐστράτιος Π. Μορατζῆς	Ἀραβέλα Ματθαίου
» 16	Ἀθανάσιος Γκουζούλης	Μαργαρίτα Στόια
» 16	Ἀθανάσιος Ἀγγερινὸς	Ἀνίκα Νουσίου
» 17	Μιχαὴλ Σεϊτανίδης	Margarita A. Witkoff
» 17	Παναγιώτης Μαρίνος	Χρηστίνα Πάσχου
» 17	Γεώργιος Ν. Ποθητοῦ	Εὐανθία Καλπάκη
» 19	Ἄγγελος Ἀγγελόπουλος	Plene McMillan
» 19	Ἀναστάσιος Τσεκλίνης	Εὐανθία Γάμπου
» 20	Κυριάκος Σαπαρέλας	Ἑξακονστή Ἰωάννου
» 20	Ὁδυσσεὺς Ραπατζίς	Σοφία Θ. Πάπα
» 20	Σπυρίδων Δημητρακόπουλος	Rose M. Maccarato
» 20	Κωνσταντῖνος Ε. Ἀθανασάκος	Σοφία Α. Θεολόγου
» 20	Φίλιππος Φιλίππου	Χρηστίνα Λεωνίδα Σταφυλά
» 20	Ἐμμ. Κασσιμάτης	Καλλιόπη Ἀνδρ. Παπαδοπούλου
» 20	Γεώργιος Καραμπίνης	Καλλιόπη Ντροντζῆ
» 20	Μιλτιάδης Κασιόβας	Ἑλένη Φωτεινάκη
» 20	Βασίλειος Γραμμένος	Γεωργία Γεωργούντζου
» 20	Κωνσταντῖνος Γκούμας	Εἰρήνη Πανταζῆ
» 20	Θεόδωρος Ἀργυρίου	Μαρία Ἀρ. Ζωναρά
» 20	Κωνσταντῖνος Ζησιμάτος	Ἀθηνά Ραζάτου
» 20	Χρήστος Ἰω. Ἀδραμίδης	Χρυσούλα Κατετανάκου
» 20	Παναγιώτης Ἀνδρεαδάκης	Γεωργία Πρωτομένητη
» 20	Γεώργιος Χ. Μπέκας	Μαρία Ν. Νικολάκη
» 20	Γεώργιος Σιμόπουλος	Σοφία Γιάτα
» 20	Ἡλίας Γιαννουλάκης	Μαρία Παπανικολάου
» 20	Διονύσιος Πετράκος	Helen Seeliger
» 20	Σαράντος Κρίγκας	Ἀγγελική Γιαννιοῦ

Cincinnati, Ohio
Jersey City, N. J.
Astoria, L. I., N. Y.
Cleveland, Ohio
Ambridge, Pa.
Norfolk, Va.
Lynn, Mass.
New York City
Philadelphia, Pa.
Brooklyn, N. Y.
Brooklyn, N. Y.
Buffalo N. Y.
Chicago, Ill.
Detroit, Mich.
Bridgeport, Conn.
Boston, Mass.
Providence, R. I.
Chicopee Falls, Mass.
Lowell, Mass.
Lowell, Mass.
Chicago, Ill.
St. Louis, Mo.
Salt Lake City, Utah
New Haven, Conn.
Astoria, L. I., N. Y.
Astoria, L. I., N. Y.
New York City
Ottawa, Ont., Can.
Boston, Mass.
Chicago, Ill.
Brooklyn, N. Y.
Boston, Mass.
Montreal, Can.
San Francisco, Cal.,
Los Angeles, Cal.
Richmond, Va.
New York City
New York City
New York City
New York City
New York City
Sacramento, Cal.
Moline, Ill.
E. St. Louis, Ill.
Seattle, Wash.
Dayton, Ohio
Denver, Colo.
Perth Amboy, N. J.
Perth Amboy, N. J.
Norwich, Conn.
Waterbury, Conn.
St. Louis, Mo.
Chicago, Ill.
Chicago, Ill.

Αἰδ. Ἰωάν. Μαγουλιάς
Αἰδ. Ἀγγέλος Τσιγκούνης
Ἀρχιμ. Γερμανὸς Πολυζωίδης
Ἀρχιμ. Χρυσόγ. Λαυριώτης
Ἀρχιμ. Δωρόθ. Νεαμονιτάκης
Ἀρχιμ. Νικ. Παύλου
Ἀρχιμ. Χριστ. Ἀργυρίδης
Ἀρχιμ. Δωρόθ. Μπουραζάνης
Αἰδ. Δ. Παπαντωνίου
Αἰδ. Βασίλ. Μιχαλόπουλος
Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
Ἀρχιμ. Ἰ. Παπαδάτος
Ἀρχιμ. Ἀντώνιος Ἰατροίδης
Ἀρχιμ. Ἰωάν. Δουλγεράκης
Αἰδ. Δ. Καλλιμάχος
Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
Αἰδ. Π. Μιχαηλίδης
Αἰδ. Α. Δημοσθένους
Αἰδ. Δημήτριος Σγουρὸς
Αἰδ. Δημήτριος Σγουρὸς
Ἀρχιμ. Γ. Ματθόπουλος
Αἰδ. Δημήτριος Βαϊνίκος
Αἰδ. Χαράλ. Τσοβαλάς
Αἰδ. Εὐάγγελος Τριανταφυλλίδης
Ἀρχιμ. Γερμανὸς Πολυζωίδης
Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωίδης
Ἀρχιμ. Χρυσόστ. Παπαλάμπρου
Αἰδ. Θεόδ. Σκαρτσάρης
Αἰδ. Παρ. Παπαθεοφράστου
Αἰδ. Νικήτας Κεσές
Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
Αἰδ. Ἐπ. Χρυσολωγᾶς
Αἰδ. Κωνστ. Τσατραλῆς
Ἀρχιμ. Γερμ. Παπααναγιώτου
Αἰδ. Ἰ. Τσαπατσάρης
Αἰδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
Αἰδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
Αἰδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
Αἰδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
Αἰδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
Ἀρχιμ. Ἱερών. Κουτρούλης
Αἰδ. Σ. Σπυρόπουλος
Αἰδ. Κωνστ. Σουλιόπουλος
Αἰδ. Στέφ. Φοντρίδης
Αἰδ. Ἰωάννης Βουρνάκης
Ἀρχιμ. Ἡσαΐας Πασχόπουλος
Αἰδ. Νικόλαος Μενίδης
Αἰδ. Νικόλαος Μενίδης
Αἰδ. Ν. Θεοδωρίδης
Ἀρχιμ. Ἀγάπιος Γουλᾶμης
Αἰδ. Δημήτριος Βαϊνίκος
Ἀρχιμ. Γ. Ματθόπουλος
Ἀρχιμ. Γ. Ματθόπουλος

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐτέλεσαν τοὺς γάμους αὐτῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας καὶ δὲν βλέπουν
τὸ ὄνομά των εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, διὰ τὴν
ἐπανόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I. N. Y.

ΕΤΟΣ Γ'. Ἀριθ. 64.

Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΚΑΒΑΔΑΣ

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1937

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΠΑΙΝΟΣ ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΟΣ

ΕΙΣ ἄλλην σελίδα τοῦ παρόντος τεύχους δημοσιεύομεν δύο ἐπιστολάς-ψηφίσματα τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου Νέας Ἀγγλίας καὶ τοῦ Συναδελφικοῦ Ὁμίλου Ἱερέων Νέας Ἱερσέης. Τὰ δύο αὐτὰ ψηφίσματα, ἐν τῇ ἀπλότητι των καὶ μὲ τὰς ὀλίγας παραγράφους των, ἀποτελοῦν ἔγγραφα μεγάλης σημασίας διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ καὶ γενικῶς τῆς ἐν αὐτῇ Ὁμογενείας ἡμῶν.

Εἰς τὰς γραμμάς των ἀναγινώσκομεν τὴν ἔκφρασιν τοῦ πόθου τῶν ἀποτελούντων τὰς ομάδας ταύτας Ἱερέων μας, οἵτινες ἀσφαλῶς ἐκπροσωποῦν τὸν ὅμιον πόθον καὶ ὅλων τῶν ἄλλων Ἱερέων μας ἐν Ἀμερικῇ, ὅπως λειτουργήσῃ ἐνταῦθα ὅσον τάχιστα ἡ ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἰδρυθῇ Προπαρασκευαστικὴ Θεολογικὴ Σχολὴ διὰ τὸν Κλήρον τοῦ μέλλοντος.

Κάτω ὅμως ἀπὸ τὰς γραμμάς αὐτὰς καὶ διὰ μέσον αὐτῶν, παρουσιάζονται γιγάντια ἡ ἀγνὴ αὐτῶν αἰσθηματικότης, ὁ κρυφὸς φόβος τοῦ ἐπικρεμαμένου κινδύνου ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικο-φυλετικῆς μας ἰδεολογίας καὶ μελλούσης φυλετικῆς μας ὑποστάσεως ἐν Ἀμερικῇ, ὁ ὁποῖος κατέχει τὴν ψυχὴν των, ἡ τόσον εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον περιέχουσα σπουδὴ των ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενοῦς συνόλου, ἡ κραυγὴ πόνου των διὰ τὴν ἔστω καὶ ἀσθενῆ παρουσιασθεῖσαν ἀντίδρασιν, ἀφυχνολόγητον, ἀκατανόητον, κακὸν μόνον δυναμένην νὰ ἐγκυμονήσῃ, οὐδέποτε δὲ καλόν, καὶ ἡ στερεὰ ὅσον καὶ εὐγενεστάτη ἀπόφασις αὐτῶν νὰ μὴ καταθέσουν τὰ ὅπλα ἀφ' ἐνὸς μὲν τῆς διαμαρτυρίας ἐναντίον πάσης ὑπονομεύσεως τοῦ συνειδιακοῦ αὐτῶν πόθου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ περὶ τοῦ ἀπαραιτήτου καὶ εὐεργετικοτάτου εἰς τὴν μελλούσαν ἐκκλησιαστικοφυλετικὴν μας ἐν τῇ ξένῃ ζωῇ, πρὶν ἢ ὁ πόθος αὐτῶν σάρκα καὶ ὀστᾶ λαβὼν ἀνδρωθῇ καὶ ἐπικρατήσῃ.

Ὁ Ἱερὸς ἡμῶν Κλῆρος ἐν Ἀμερικῇ, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη ἔχουν ζωὴν καὶ δρᾶσιν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ ὅσῃ καὶ ἡ Ὁμογένεια ἡμῶν, παρηκολούθησε

μετ' ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος καὶ γνωρίζει καλῶς τὴν ἐπισυμβᾶσαν φυσικὴν ἐξέλιξιν τῆς ζωῆς τῆς Ὁμογενείας ἡμῶν. Μετανάστης καὶ αὐτός, ἐλθὼν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν μετὰ τῶν λοιπῶν μεταναστῶν, κατὰ διαφόρους χρονολογίας, ἀνάλογα πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἐδῶ Ὁμογενείας καὶ τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, ὁσημέραι ὁργανομένης, συνεχῶς μέσα εἰς τὴν ζωὴν αὐτῆς εὐρισκόμενος καὶ κύριος παράγων τῆς κοινοτικῆς αὐτῆς ἀναδείξεως ὢν, γνωρίζει ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐν Ἀμερικῇ τὰς μελλούσας τῆς Ὁμογενείας ἀνάγκας.

Ὑπηρετήσε τὴν μεταναστευτικὴν ἡμῶν ομάδα καὶ διέθρεψε τοὺς πόθους αὐτῆς καὶ τὴν ἰδεολογίαν αὐτῆς· ἐπάλαισε μὲ τὰ πρόχειρα ὅπλα ἢ μέσα τὰ ὁποῖα μετ' ἑαυτοῦ ἔφερε καὶ τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθησαν θαυματουργὰ ἐκ τῶν ὑστέρων, κατηγορήθη πολλάκις ὡς ἐπιδιώκων ἀτομικά του ἀποκλειστικῶς συμφέροντα καὶ ὑπῆρξεν ὁ κύριος συντελεστής ἐν τῇ προσπάθειᾳ τῶν εὐγενῶν ἰδεολόγων στοιχείων ἐκάστης Κοινότητος καὶ τοῦ ὑγιοῦς τύπου πρὸς ἐμμονὴν τῆς Ὁμογενείας οὐ μόνον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικο-φυλετικὴν ἡμῶν, τὴν Ἑλληνορθόδοξον, κληρονομίαν μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνάδειξιν αὐτῆς, τὸν ὠραιοπλουτισμὸν αὐτῆς, ὥστε ἡ Νέα ἡμῶν Γενεὰ ἢ μακρὰν τῆς ἡλιογέννητης μητρὸς αὐτῆς Ἑλλάδος γεννηθεῖσα, νὰ εὐρίσκεται εἰς θέσιν ὑπερφάνως νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῆς ἀπερχομένης ἐντεῦθεν προγενεστέρας γενεᾶς.

Βλέπει ὅμως σήμερον ὁ Ἱερὸς ἡμῶν Κλῆρος ὅτι τὰ ὅπλα καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μέθοι τοῦδε ἐχρησιμοποίησεν ἤρχισαν νὰ φθείρονται, ὅτι ὁ ἀγὼν ἀπαιτεῖ ὅπλα καὶ μέσα ἀνάλογα πρὸς τὴν ἐπελθούσαν μεταβολὴν ἢ ἐξέλιξιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τοῦ ὁμογενοῦς ἡμῶν συνόλου. Βλέπει, πολὺ ὀρθῶς, ὅτι ἡ Νέα Γενεὰ, ἡ ὁποῖα, ἀνατραφεῖσα εἰς τὴν χώραν αὐτήν, φυσικῶς ἔχει διάφορον διανοητικότητα, διάφορον ἀντίληψιν περὶ τῶν ἀναγκῶν, ἐνώπιον τῶν ὁποίων εὐρισκόμεθα καθημερινῶς, ἔχει καὶ ἀνάγκην νέων χειραγωγῶν, ἐφωδιασμένων μὲ νέα μέσα καὶ ὅπλα.

Καὶ εἰς τὸν εἰλικρινῇ πόθον του, ὁ Κλήρος ἡμῶν, ὅχι νὰ ἐξυπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Νέας ἡμῶν Γενεᾶς, ὅχι μόνον δὲν ζυλοτυπῇ, ὅχι μόνον ἀποκρούει πᾶσαν ὑποψίαν παραγνωρίσεώς του εἰς τὸ μέλλον, ἀλλὰ τοῦναντίον συνέρχεται εἰς ὁμαδικὰς συσκέψεις καὶ ἀπὸ κοινοῦ καὶ ὁμοφώνως ἀποφασίζει νὰ κάμῃ ἐκκλησιν πρὸς τὴν Ὁμογένειαν, ὅπως αὕτη φροντίσῃ ἐγκαίρως ὅχι διὰ τοὺς μέλλοντας διαδόχους του εἰς τὸ ποιμαντορικόν του ἔργον, ἀλλὰ διὰ τοὺς συνεργάτας του τῆς ἀμέσως αὖριον. Καὶ ὑποδεκνύει ὁ Ἱερὸς ἡμῶν Κλήρος καὶ θροντοφωνεῖ τὴν ἀνάγκην ὅπως οἱ νέοι κληρωτοὶ τῆς ἱερατικῆς του τάξεως προέρχωνται τοῦ λοιποῦ ἐξ αὐτῶν τῶν σπλάγγων τῆς Ὁμογενείας, νὰ εἶνε συνδεδεμένοι μὲ τὰς Νέας Γενεάς μας ἐδῶ, διὰ συγγενείας, φιλίας παιδιόθεν, ἀνατροφῆς, ὁμοιότητος σκέψεων. Νὰ εἶνε τέλειοι κάτοχοι τῆς Ἀγγελικῆς, ἵνα μὴ νομίζωνται ποσῶς κατώτεροι τῶν κληρικῶν τῶν ἀλλοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς χώρας ταύτης, εἰς τὴν διαποίμανσιν τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν συνειδήσεως. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὅποιοι νὰ κατέχουν ἐπίσης καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἵνα δι' αὐτῆς διδάσκουν τὴν Ἑλληνορθόδοξον ψυχὴν τῆς Ὁμογενείας μὲ τὰ ἴδια λόγια τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, ὡς ταῦτα ἐγράφησαν εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, καὶ νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὰ ποίμνια τοὺς παλμοὺς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ιδεολογίας ἀγνοῦς μὲ τὸ ἴδιον ἔγχορδον ὄργανον, τὸ ὅποιον οἱ πατέρες ἡμῶν ἐπὶ αἰῶνας κληροδοτοῦν.

Καὶ διὰ τὰς ἀκλονήτους ταύτας πεποιθήσεις αὐτοῦ ὁ Κλήρος ἡμῶν καὶ διὰ τὰ εὐγενέστατα καὶ εἰλικρινέστατα αὐτοῦ αἰσθήματα ταῦτα, ἐπικροτεῖ τὴν ἀνάγκην ὅπως λειτουργήσῃ ἀμέσως ἡ Προπαρασκευαστικὴ αὕτη Σχολή. Διότι γνωρίζει ὅτι χωρὶς μίαν διετὴ φοίτησιν εἰς αὐτήν, οἱ νέοι μας, οἱ ποθοῦντες νὰ σπουδάσουν Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν καὶ ἱερωθῶν, θὰ εἶνε ἀνίκανοι γλωσσικῶς νὰ παρακολουθήσωσι τὰ Θεολογικὰ μαθήματα τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας· καὶ ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη τὰ παρακολουθήσουν, ἡ σπουδὴ αὐτῶν πάντοτε θὰ χωλαίνῃ, διότι θὰ ἐλλείπῃ ἐξ αὐτῆς ἡ βάσις τοῦ προηγουμένου καὶ ἀπαραιτήτου γλωσσικοῦ καταρτισμοῦ των. Γνωρίζει ἐπίσης ὁ Ἱερὸς ἡμῶν Κλήρος ὅτι οἱ μέλλοντες κληρικοί μας ἐν Ἀμερικῇ, ἄνευ τῆς φοιτήσεώς των εἰς προπαρασκευαστικὴν ἐν ταῦτα Σχολήν, μεταβαίνοντες εἰς τὰς Θεολογικὰς Σχολὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὸν πτωχὸν εἰς θρησκευτικὰς γνώσεις καταρτισμὸν αὐτῶν, ἐκ χώρας, ἡ ὁποία εἰς τὰ σχολεῖα αὐτῆς δὲν ἐπιτρέπει διδασκαλίαν θρησκευτικῶν μαθημάτων, θὰ εὗρεθῶν ἐκεῖ πρὸ ἐνὸς βουνοῦ θεολογικοῦ, τὸ ὅποιον θὰ εἶναι ἀπολύτως δύσβατον δι' αὐτοὺς καὶ δὲν θὰ δυνηθῶν οὔτε τὸ μέσον τοῦ ὕψους αὐτοῦ νὰ ἀναβοῦν, παρὰ πᾶσαν προσπάθειάν των.

Ὅλαι αὗται αἱ μεγάλαι ἀλήθειαι καὶ ὅλα τὰ εὐ-

γενῇ αἰσθήματα τοῦ Κλήρου ἡμῶν διὰ τῶν ὁποίων ἀντιμετωπίζονται αὗται, εἶνε γραμμένα μὲ φωτεινὰ γράμματα ὀπισθεν τῶν γραμμῶν τῶν ἀπλῶν καὶ συντόμων ψυφισμάτων τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου Νέας Ἀγγλίας καὶ τοῦ Συναδελφικοῦ Ἱερατικοῦ Ὁμίλου Νέας Ἱερσέης. Θερμὰ ὅθεν συγχαρητήρια ὀφείλονται εἰς τοὺς εὐγενεῖς αὐτοὺς σκαπανεῖς τοῦ δρόμου τῆς ἐκκλησιαστικο-φυλετικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ τοιοῦτου Κλήρου, ἔχοντος ἐπίγνωσιν τῶν μεγάλων αὐτῶν προβλημάτων τῆς Ὁμογενείας μας, καὶ ἡ ἐσκεμμένη ἀπόφασίς των περὶ ὁρθῆς λύσεως αὐτῶν, ὡς καταφαίνεται εἰς τὰ ἐν λόγῳ ψηφίσματα, εἶνε μία τῶν ἐγγυήσεων περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ καὶ ἐκμηδενίσεως ἀντιδράσεων, αἰτινες σκοποῦν νὰ ἐπιβάλουν τὴν στασιμότητα καὶ νέκραν.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΣ ΤΥΠΩΜΕΝΟΝ, ΣΤΕΡΕΩΣ
ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Εἶναι τονισμένον εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν μὲ Εὐρωπαϊκὴν παρασημαντικὴν. Ἐνηρμοισμένον διὰ τετραφωνίαν καὶ Μουσικὸν Ὅργανον, Ἀρμόνιον ἢ Πιάνο. Περιέχει ὅλην τὴν Λειτουργίαν, τὰ ψαλλόμενα ὑπὸ τῆς χορωδίας καὶ εὐχὰς καὶ αἰτήσεις τοῦ Ἱερέως. Περιλαμβάνει μίαν Λειτουργίαν διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ μεγάλας ἑορτὰς καὶ ἄλλην συντομωτέραν διὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰς Καθημερινὰς. Εἶναι λίαν εὐχρηστον καὶ ἡ τιμὴ του ἐκανονίσθη εἰς μόνον 75 σέντς πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως καὶ βιβλιοδετήσεως.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ

τὸ νέον τοῦτο Μουσικὸν Βιβλίον διὰ τὰς Ἐκκλησίας, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰ σπῖτια.

Ἀπευθυνθῆτε:

Supreme Educational Board, Greek Archdiocese
25-19 39th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ὁ Ἱερατικὸς Σύνδεσμος τῆς Νέας Ἀγγλίας, ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ συνεδριάσει μεταξὺ ἄλλων συνεζήτησε καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς Ἐγκυκλίου τῆς Σεβ. Ἀρχιεπισκοπῆς περὶ ἰδρύσεως προκαταρκτικῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς. Οἱ κληρικοί παρακολουθῶντες ἐκ τοῦ πλησίον τὰς ἀνάγκας τῶν Χριστιανῶν κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι κατ' ἀρχὴν ἡ ἰδέα ἀπὸ θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀπόψεως εἶνε θαναμασία. Ἐὰν οἱ μέλλοντες στρατιῶται τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν νέαν γενεάν θὰ εἶνε ξένοι πρὸς τὰ προβλήματα αὐτῆς. Μόνον κληρικοί μὲ μόρφωσιν Ἀμερικανικὴν καὶ Ἑλληνορθόδοξον θὰ ἀποδοῦν οἱ ἀληθινοὶ ποδηγέται τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Νεολαίας μας.

Μολονότι δὲ εὐρέθησαν ὅλοι σύμφωνοι ἐπὶ τῆς ἐπιτακτικῆς αὐτῆς ἀνάγκης, δὲν ὑπετίμησαν ὅμως καὶ τὰς δυσκολίας πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ. Ἀλλὰ ποία ἰδεολογία ἔφθασεν εἰς αἴσιον τέρμα χωρὶς ἐμπόδια καὶ ἀντιδράσεις; Ἡ πίστις εἰς μίαν ἰδέαν καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ὑπὲρ αὐτῆς εἶνε ἡ κυριώτερα προϋπόθεσις τοῦ θριαμβοῦ της. Διὰ ταῦτα ὁ Ἱερατικὸς Σύνδεσμος Νέας Ἀγγλίας κάμνει ἔκκλησιν:

1.—Εἰς τοὺς συναδέλφους Κληρικούς ὅλων τῶν περιφερειῶν καὶ τοὺς παρακαλεῖ ὅπως ὑποβοηθήσουν εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν μελλόντων στελεχῶν τοῦ Κλήρου διαφωτίζοντας τοὺς Χριστιανούς ὅτι δὲν πρόκειται περὶ νέας ἐρανολογίας ἀλλὰ περὶ ἐφαρμογῆς ἀποφάσεως τῶν Κληρικολαϊκῶν Συνελεύσεων κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ δολλάριον τῶν μελῶν θὰ διατίθεται ὑπὲρ θρησκευτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν.

2.—Εἰς τὰς μεγάλας καὶ μικρὰς ὁργανώσεις μας, ὅπως μὴ κωφεύσουν εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας προσπαθούσης νὰ θέσῃ ἀσάλευτα θεμέλια εἰς τὸ ἐν Ἀμερικῇ Κοινοτικὸν μας συγκρότημα.

3.—Εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἐν Ἀμερικῇ ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον τοῦ ὁποίου ἡ τεραστία ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπίδρασις ἡμπορεῖ κατὰ μέγα μέρος νὰ θέσῃ τὸ ἐπισφράγισμα εἰς μίαν ὑψηλῆς ἐμπνεύσεως προσπάθειαν ὑπαγορευθεῖσαν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν γεγονότων.

Ὁ Ἱερατικὸς Σύνδεσμος Νέας Ἀγγλίας θὰ εἶναι πολὺ εὐτυχὴς ἂν ἡ φωνή του εἰσακουσθῇ καὶ στρατολογηθοῦν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεροι κληρικοί καὶ λαϊκοὶ παράγοντες ὑπὲρ τοῦ τοιούτου ὑψηλοῦ καὶ σωτηριώδους προγράμματος.

Ἐν Βοστώνῃ τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1937

Ὁ Πρόεδρος
Αἰδ. Σ. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Αἰδ. Ε. ΡΗΓΕΛΗΣ

ΟΙ ΙΕΡΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ NEW JERSEY

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστάτους

Ἱερατ. Προϊσταμένους τῶν Ὁρθοδόξων

Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί:

Συνελθόντες σήμερον ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, Νιούαρκ, Ν. Ι. διὰ νὰ συζη-

τήσωμεν καὶ λάβωμεν ἀποφάσεις ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὰ τοπικά μας ζητήματα, ὡς κατὰ καιροὺς συνειθίζομεν, ἐφέρομεν πρὸς συζήτησιν καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Προπαρασκευαστικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν Ἀμερικῇ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 12 Ἰουνίου ἔ. ἔ. Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Ἀθηναγόρα, τὴν ὁποίαν πιστεύομεν καὶ ὑμεῖς θὰ κατέχητε.

Ἡμεῖς, κατόπιν ἐπισταμένης συζητήσεως, ἀπεδέχθημεν πλήρως τὴν πρόσκλησιν καὶ προτροπὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ ἀπεφασίσκαμεν νὰ καταβάλωμεν ἴσλας ἡμῶν τὰς δυνάμεις πλησίον τῶν Κοινοτήτων εἰς τὰς ὁποίας ὑπηρετοῦμεν, ἵνα ἐπιτευχθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς.

Εἶναι μεγάλη τιμὴ δι' ἡμᾶς, τοὺς σημερινούς Κληρικούς τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων, νὰ προετοιμάσωμεν διὰ τῆς ἐργασίας μας τὸ ἔδαφος διὰ τοὺς μέλλοντας διαδόχους μας. Εἴμεθα ὅλοι πρωτοπόροι μῆς μεγάλης ἰδέας καὶ ἃς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ πρωτοπόροι κατὰ κανόνα ὑποφέρουν περισσότερον, ἀλλὰ τοὺς ἀπομένει ἡ ἡθικὴ ἱκανοποίησις, ὅταν οἱ κόποι τῶν ἀποφέρουν τοὺς ποθομένους καρπούς.

Διὰ τοῦτο, ἐθεωρήσαμεν καθήκον μας νὰ σᾶς καταστήσωμεν διὰ τῆς παρουσίας μας κοινωνοὺς τῶν σκέψεων μας καὶ ἀποφάσεων, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ παρουσιασθῇ ὁλοκληρωμένη καὶ ὁμοίμορφος ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Ἀμερικῆς.

Ἄς ὑποστηρίξωμεν ὅλοι μαζὺ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν μας καὶ εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα. Ἄς ἐνθουσιάζωμεν τὰ Διοικητικά μας Συμβούλια καὶ τοὺς Χριστιανούς μας, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκστρατείας ταύτης καὶ ἃς προετοιμάσωμεν τὸ ἔδαφος καὶ δι' ἄλλους τοιοῦτους γενικοὺς σκοποὺς.

Θὰ ἦτο εὐτύχημα ἂν ἀπὸ τὸν καθένα μας ἐδημοσιεύοντο σχετικὰ ἄρθρα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον, πρὸς κατήχησιν τῆς δημοσίας γνώμης.

ΝΙΟΥΡΚ, Ν. Ι. Ἰουνίου 17, 1937

Μετ' ἀδελφικῶν ἀσπασμῶν

Οἱ συνελθόντες

Οἱκ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡΗΣ
«Εὐαγγελισμός», Jersey City, Ν. J.

Οἱκ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΕΝΙΔΗΣ
Perth Amboy, Ν. J.

Οἱκ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΕΙΟΥ
«Ἅγιος Δημήτριος», Newark, Ν. J.

Πρωθιερ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Asbury Park, Ν. J.

Αἰδ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Paterson, New Jersey

Αἰδ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ
«Ἅγιος Νικόλαος», Newark, Ν. J.

Οἱκ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΙΓΚΟΥΝΗΣ
«Ἅγιος Δημήτριος», Jersey City, Ν. J.

Αἰδ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΑΔΗΣ
Orange, New Jersey

Θεοδ. Κοκκινάκη, Δ. Θ.
Διακόνου

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι διὰ τὰ μεταδόσθαι καὶ κατὰ τὸν ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ εἰς ἄλλον πρέπει πρῶτα ὁ ἴδιος νὰ νὰ αἰσθάνεται τὴν ψυχὴν τοῦ ζωντανήν, μὲ περιεχόμενον, γεμάτην ἀπὸ δυνατοῦς πνευματικῶν ἐνθουσιασμοῦ, διὰ σκοποῦς ὠραίους καὶ ἀξίους τῆς ζωῆς. Ἄλλ' ἐκεῖνος πὺ λησιμονεῖ τὴν ψυχὴν τοῦ, ἐκεῖνος πὺ τὴν ἀγνοεῖ, ἐκεῖνος πὺ κωφεύει εἰς τὴν φωνὴν τῆς καὶ ἀρνεῖται τὴν ὑπαρξίν τῆς, τί ἄξιον λόγου δύναται νὰ μεταδόσθαι εἰς ἄλλον; Ἡ κληρονομία τῶν ἀφθόνων μέσων τῆς ζωῆς δὲν εἶναι ἐκεῖνη πὺ δύναται νὰ ἐξάσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀνωτέρας ἀντιλήψεις περὶ τῆς ζωῆς. Αὐτὸ εἶναι ἔργον τῆς πνευματικῆς κληρονομίας, τῆς κληρονομίας τῆς ἀνατροφῆς, τῆς διδασκαλίας τῶν σκοπῶν τῆς ζωῆς. Αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ μεταδόσθαι τῶν ὑλιστικῶν δογματισμῶν ὁ φίλος. Διότι εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ δὲν ὑπάρχει ἔδαφος κατάλληλον διὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τὰ μυρισμένα ἄνθη.

Εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ ζῇ χωρὶς τὰ ἄνθη τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Καὶ ἐπειδὴ ἐκουράσθαι νὰ περισφίγγεται μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἀναισθησίας, ἐπειδὴ βλέπει τὴν γυμνότητα πὺ τοῦ ἐδημιούργησεν ἢ ἀπομάκρυνσις τοῦ ἀπὸ τὴν πνευματικότητα, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιστρέφει. Πάντοτε ἢ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὸ πνεῦμα εἶναι ἀψυχολόγητος. Διότι δημιουργεῖ χάσματα μέσα εἰς τὸ βάθος τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, ἀλλὰ καὶ διότι γίνεται αἰτία νὰ λησιμονηθῇ αὐτὴ αὕτη ἢ προσωπικότης, ἢ ψυχὴ.

Ὁ Ἀριστοτέλης λέγει ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ σώματος, ὅπως ὁ σκοπὸς τῆς ὕλης εἶναι τὸ εἶδος, ἢ τὸ πνεῦμα. Διὰ τοῦτο καὶ θεωρεῖ φυσικὴν τὴν ἔφρσιν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τάσιν τῆς ὕλης πρὸς τὸ πνεῦμα, πρὸς τὴν ψυχὴν. Καὶ τὴν φυσικότητα αὐτὴν τῆς πρὸς τὸ πνεῦμα φορᾶς μας δὲν τὴν μανθάνομεν μόνον ἀπὸ τὸν Ἀριστοτέλην. Τὴν αἰσθανόμεθα ὅλοι μας. Διότι μᾶς τὴν φωνάζει τὸ περιβάλλον. Ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ ὅλα ἡ συνειδήσις μας.

Ἡ ὑλιστικὴ ἐρμηνεία τῆς ζωῆς μας ἔκαμε νὰ λησιμονήσωμεν τὴν πνευματικὴν μας ἔφρσιν. Μᾶς εἶπε νὰ ἐκρίζωσωμεν τὴν πνευματικότητα τῆς προσωπικότητός μας. Καὶ τὸ ἐπεχειρήσαμεν. Ἀλλὰ κατέστη ἀδύνατον, διότι αἰρεῖται τῆς πνευματικότητος εἶναι πολὺ βαθεῖα. Ἡ ἐκρίζωσις τῶν δημιουργεῖ θάνατον. Μᾶς εἶπε νὰ ἀρνηθῶμεν καὶ νὰ ἀθετήσωμεν τὰ πάντα. Νὰ ἀμφιβάλλωμεν δι' ὅλα. Καὶ ἀμφιβάλλομεν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ τὰ σύμβολα, διὰ τὸν Θεόν, διὰ τὴν ἀθανασία καὶ διὰ τὴν σκοπιμότητα τοῦ σύμπαντος.

Ἄλλ' ἡμεῖς ἐπροχωρήσαμεν εἰς τὴν ἀμφιβολίαν. Καὶ ἤδη ἀμφιβάλλομεν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν μας. Δὲν ἔχομεν σταθεράν πῶς εἰς τὴν ἀπιστίαν μας. Καὶ αὐτὸ δὲν σημαίνει παρὰ κλονισμόν τῶν ὑλιστικῶν μας πεποιθήσεων καὶ μετάβασιν ἐκ τῆς ἀρνητικότητος εἰς τὴν θετικότητα. Σημαίνει ἐπιστροφὴν. Ἐπιστρέφομεν εἰς τοὺς πνευματικῶς σκοποὺς τῆς ζωῆς.

Πολλοὶ ἴσως νὰ νοξίμουν ὅτι ἡ νέα γενεά, οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι τῆς ἐποχῆς μας, δὲν δεικνύουν σημεῖα μαρτυροῦντα

τοιαύτην ἐπιστροφὴν. Ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι αὐτοὶ προετοιμαζοῦν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν μεγαλυτέρων. Ὑπάρχουν πολλὰ ἐνδείγματα ἀνωτερότητος χαρακτῆρος εἰς τὴν νέαν γενεάν. Ἡ ἐκδήλωσις τῶν φυσικῶν τῆς ὁρμῶν, ἢ τὰ παραδείγματα ἠθικῶν ἐκτροχιασμῶν ὠρισμένου ἀριθμοῦ νέων δὲν ἀποτελεῖ τὸ ἀπόλυτον ἠθικὸν κριτήριον τῆς ζωῆς τῶν νέων, οὔτε καὶ αἱ ἐξαιρέσεις δύναται νὰ ἀποτελέσουν νόμον. Αἱ ἐξαιρέσεις αὐταί, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, εἶναι κληρονομία τῶν μεγαλυτέρων. Εἶναι τὰ δῶρα μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, δῶρα τῆς γενεᾶς πὺ παρέρχεται πρὸς τὴν γενεάν πὺ ἔρχεται καὶ ἡ ὁποία γνωρίζει πολὺ καλά, διδασκομένη ἐπὶ τούτῳ, πῶς πρέπει νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τοῦ εἵδους.

Ἴσως ἄλλοι πάλιν νὰ νομίζουσιν ὅτι τὰ κοινωνικὰ προβλήματα, τὰ κομμουνιστικὰ κινήματα, αἱ καθεστωτικαὶ ἐπαναστάσεις, δὲν φαίνονται νὰ εὐνοοῦν τὴν μετάβασιν μας πρὸς τὴν πνευματικότητα. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ κοινωνικαὶ συγκρούσεις δὲν φανερόνουν τίποτε ἄλλο παρὰ ἔμμεσον μετάβασιν εἰς τὴν πνευματικότητα, εἰς τὴν δικαιοσύνην, εἰς τὸν Χριστόν. Τὸ κατάντημα τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν κινήσεων δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ εἶναι ὁ Χριστός. Εἰς Αὐτὸν ἐπιστρέφουσιν τὰ πάντα. Αὐτὸς κατευθύνει καὶ δι' αὐτὸ θὰ νικήσῃ.

Τὸ αἰμά Του δὲν ἐχύθη εἰς μάτην. Ἡ πίστις τῶν τῶσων Ἀγίων τοῦ δὲν θὰ ἀποδειχθῇ ματαία. Ἡ Ἐκκλησία Του δὲν θὰ χάσῃ τὴν σκοπιμότητά της. Αὕτη μὲ νέας δυνάμεις θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ πρὸς τὴν πνευματικότητα, πρὸς τὴν ὁποίαν ἤδη θετικῶς καὶ ἀρνητικῶς μεταβαίνομεν.

Καὶ μὲ τὰ μέσα πὺ ἔχομεν, μὲ Νέαν Γενεάν ἀληθινῆς πνευματικῆς ἀνωτερότητος, θὰ ἐπιτελέσωμεν θαύματα. Οὐδέποτε ὑπῆρξεν εἰς τὴν ἱστορίαν τοιαύτη ἐποχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἡμεῖς μεταβαίνομεν. Οἱ προπάτορές μας δὲν εἶχαν ὅτι ἔχομεν. Ἐνῶ ἡμεῖς ἔχομεν τὰ χεῖρα μας γεμάτα ἀπὸ ἐπιστημονικὰ μέσα. Δὲν αἰσθανόμεθα ἔλλειψιν μέσων ἀλλὰ ἔλλειψιν σκοπῶν. Καὶ ἤδη ἀρχίζομεν νὰ θεραπεύομεν τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἐπιστρέφοντες πρὸς τὸν Χριστόν, τοῦ ὁποίου οἱ μελλοντικοὶ θρίαμβοι θὰ εἶναι ἀνώτεροι τοῦ παρελθόντος, διότι ἡ Θρησκεία Του θὰ εἶναι κυρίως ἡ Θρησκεία τοῦ μέλλοντος.

Δὲν θὰ εἶναι μόνον ὁ Χριστὸς ἡ μοναδικὴ προσωπικότης τοῦ παρελθόντος. Ἀλλὰ θὰ εἶναι καὶ τοῦ μέλλοντος. Καὶ τί ἔχει νὰ κάμῃ ὁ Χριστὸς εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, ἐποχὴν ὑπογείων σιδηροδρόμων καὶ ἐναερίων γραμμῶν συγκοινωνίας, ἐποχὴν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ τοῦ ραδίου; Τί δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ;

Δὲν θὰ μᾶς εἴπῃ διὰ τὰ μέσα τῆς ζωῆς. Δὲν θὰ μᾶς ὑποδείξῃ τρόπους διὰ νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰς ἀπολαύσεις μας καὶ τὰ χρήματά μας. Θὰ μᾶς ὑποδείξῃ κατὰ ἀνώτερον. Θὰ μᾶς ὁμιλήσῃ τὴν ἰδίαν ὁμίλιαν τοῦ παρελθόντος, τὴν ὁμίλιαν τῶν Σκοπῶν τῆς Ζωῆς.

Καὶ θὰ προσέφερον μεγάλην ἐπηρεσίαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκεῖνων πὺ τὰς ἔχουσιν ἂν ἠδυνάμην διὰ τῶν ἄρθρων μου τούτων νὰ τοὺς κάμω νὰ ἀκούσουν μέσα τῶν ὁμιλοῦντα τὸν Χριστόν διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ζωῆς. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ. Διατὶ ζῆτε; Τί θὰ ὀφελήθητε ἐὰν κερδίσατε ὅλον τὸν κόσμον τὸν σύγχρονον μὲ τὰς ἀνέσεις του καὶ ζημιωθῆτε εἰς τὴν ψυχὴν σας καὶ χάσετε τοὺς πνευματικῶς προσανατολισμούς σας;

Μελετήσατε τοὺς σκοποὺς τῆς ζωῆς. Ὁ Χριστὸς θὰ σᾶς ἐνισχύσῃ εἰς τὴν μελέτην αὐτήν. Αὐτὸς θὰ χειραγωγήσῃ ὅλους πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς θρησκείας Του, πρὸς τὴν Θρησκείαν τοῦ μέλλοντος.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΝ ΚΑΙ ΠΙΚΝΙΚΣ

ΘΑ ἔπρεπε αἱ Ὁρθόδοξοι Κοινότητες τῆς Ἀμερικῆς νὰ ἀποφεύγουν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Δεκαπενταυγούστου ἰδίᾳ, καὶ τὰς ἀγροτικὰς ἀκόμη ἐκδρομάς. Διότι, ὅπως κατήντησαν αὐταί, τελευταίως, χάρις ὀλίγων ὁθολῶν, ἐκθέτουν εἰς πολλοὺς ψυχικοὺς κινδύνους, ἐκείνους ἰδίᾳ ἐκ τῶν ἐκδρομῶν οἱ ὅποιοι δὲν εἶνε πρὸ παντὸς ἰσχυροὶ εἰς τὰς πεποιθήσεις των. Αἱ πρῶται δέκα πέντε ἡμέραι τοῦ μηνὸς Αὐγούστου θεωροῦνται ἀνέκαθεν ὑπὸ τῆς Ὁρθόδοξου Μητρὸς Ἐκκλησίας μας ὡς ἡμέραι ἐγκρατείας, νηστείας καὶ ἀποχῆς ἀπὸ «κώμας καὶ μέθας», ἡμέραι κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος, σεβόμενος καὶ τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν, ὀφείλει νὰ σκέπτηται καὶ νὰ διερωτᾷ ἑαυτὸν ἐὰν διάγῃ θίον προσεκτικὸν καὶ σῶφρον. Ἀτυχῶς ὑπάρχουν ἀκόμη Ὁρθόδοξα Σωματεῖα καὶ Ὁρθόδοξοι Κοινότητες αἱ ὁποῖαι δίδουν τὰ pic-nics των κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς τῆς ψυχικῆς περισυλλογῆς, μὴ λαμβάνουσαι καθ' ὁλοκληρίαν ὑπ' ὅσιν τοὺς κανόνας καὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ μᾶλλον ἐνισχύουσιν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ ποίμνιά των νὰ παραδίδωνται εἰς κραιπάλην, μέθην καὶ χοροὺς καὶ κρεωφαγίας ἀντὶ νὰ εἰσηγηθοῦν εἰς αὐτὰ θίον σῶφρον καὶ ἐγκρατῇ. Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ ἐν τούτοις οὔτε ἐν Σωματεῖον, οὔτε μία Κοινότης ἡ ὁποία νὰ διδῇ τὴν ἐκδρομὴν τῆς κατὰ τὰς Ἀγίας ἡμέρας τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Ἐλπίζομεν ὅτι τὰ Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια θὰ προσέξουν πολὺ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ἄτοπον αὐτὸ καὶ ἐφέτος.

—:—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

ΓΙΝΟΝΤΑΙ πρόξενοι κάποιας ὠρισμένως ἐνοχλήσεως αἱ Κοινότητες ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι —εὐτυχῶς ὀλίγαι— προσπαθοῦν τυχὸν νὰ παρεκκλίνουν ἀπὸ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν «Εἰδικῶν Κανονισμῶν περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων» ζητοῦσαι ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν Ἀρχιεπισκοπὴν νὰ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτοὺς, χάριν ὀλίγων μόνον Κοινοτήτων, ἔστω καὶ ἐλαφρὰς ἀκόμη τροποποιήσεις διοικητικῆς φύσεως μὴ δυναμένας νὰ δικαιολογηθοῦν πλήρως καὶ νὰ συναρμονισθοῦν μὲ τὴν ἀρχικῶς τεθεῖσαν προγραμματικὴν κατεύθυνσιν. «Οὐδὲν οὕτω καλὸν ὡς ἡ τάξις» ἔλεγον οἱ Ἀρχαῖοι Πρόγονοί μας· καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ὀφείλομεν νὰ ἐνθυμώμεθα τοῦτο. Ἐὰν ἡ μία Κοινότης παρακαλέσῃ νὰ τῇ ἐπιτραπῇ τοῦτο, διότι ἔχει ἰδιαιτέρας ἀνάγκας, δημιουργοῦσα, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, «π ρ ο η γ ο ὁ μ ε ν ο ν», καὶ ἡ ἄλλη Κοινότης ζητήσῃ ἀργότερον κάτι ἄλλο, τότε τὰ ἀποτελέσματα δὲν θὰ εἶνε εὐχάριστα διὰ τὰς Κοινότητας συνολικῶς, αἱ ὁποῖαι ὀφείλουν νὰ ἐργάζωνται ὡς ἐν καλὸν ὠρολόγιον. Τὸ ὁμοίομορφον σύστημα εἶνε πάντοτε ἀπειράκις προτιμότερον καὶ πρέπει ἔστω καὶ μία Κοινότης νὰ μὴ σκεφθῇ κἂν νὰ παρεκκλίνῃ τοῦ κοινοῦ προγράμματος ὑπὸ οἰανδήποτε καιρικὴν περίστασιν καὶ ἂν

τυχὸν εὐρεθῇ. Ἄν μία Κοινότης, ἐν τῇ χρησιμοποίησιν τῶν σχετικῶν Κανονισμῶν φαντασθῇ ὅτι ἄρθρον τι δὲν στοχάζεται τοῦ ὁρθοῦ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως καὶ εἶνε δυσεφάρμοστον ἢ καὶ ἀνεφάρμοστον, ἅς κάμῃ τὴν σχετικὴν ὑπόμνησιν καὶ μελέτην καὶ ἅς στείλῃ ταύτην πρὸς τὴν Σ. Ἀρχιεπισκοπὴν διὰ νὰ ὑποβληθῇ ἐν καιρῷ ἀρμοδίως πρὸ τῆς προσεχοῦς Γενικῆς Συνελεύσεως Κλήρου καὶ Λαοῦ, καὶ γίνῃ ἡ σχετικὴ συζήτησις πρὸς λήψιν ἀποφάσεως. Μόνον αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ τάξις καὶ εἰμεθα θέθαιοι ὅτι θὰ σεβασθοῦν αὐτὴν καὶ αἱ Κοινότητες, αἱ ὁποῖαι εὖρον ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην των, θὰ ἔπρεπε νὰ προστεθῇ ἢ ἀφαιρεθῇ τι ἀπὸ τοὺς σχετικοὺς Κανονισμοὺς.

—:—

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΕΙΡΗΝΕΥΣΙΝ

ΕΠΙ πολλὰ συνεχῇ ἔτη, τελευταίως, ἡ Παλαιστίνη εἶχε μεταβληθῇ εἰς κέντρον διενέξεων καὶ φυλετικῶν παθῶν, μεταξὺ Ἀράβων καὶ Ἑβραίων. Ἡ μικρὰ Γῆ, ἡ Ἀγία, ὅπου ἔλαβον χώραν τὰ ἅγια γεγονότα τῆς Γεννήσεως, τῆς διδασκαλίας, τῆς Σταυρώσεως, τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ πλεῖστα ὅσα θαύματα Αὐτοῦ καὶ τῶν Μαθητῶν Του, εἶχε μεταβληθῇ, τελευταίως, εἰς τόπον προστριβῶν. Αἱ κατ' ἐπανάληψιν καταβληθεῖσαι προσπάθειαι τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως, καθ' ἣν εἶχεν ἐντολήν, καταστήσῃ τὴν Παλαιστίνην ἐστίαν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ Ἰουδαϊκὸν Κράτος, φαίνεται ὅτι εἶχον ἀποτύχει. Ἀφ' ἧς ἐποχῆς εἶχεν ἀναλάβῃ τὴν ἐντολοδοσίαν ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἰργάσθη πολλὰχὼς διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ φέρῃ ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην εἰς τὴν Παλαιστίνην. Τὴν προπαρελθούσαν ὁμῶς ἐβδομάδα ἐθεώρησεν ἐπ'ἀναγκας νὰ δηλώσῃ τὸν χωρισμὸν τῆς Παλαιστίνης εἰς 3 μέρη:— ἐν διὰ τοὺς Ἰουδαίους, ὡς Ἑβραϊκὸν Κράτος, ἐν διὰ τοὺς Ἀραβας, κρατοῦσα καὶ δι' ἑαυτήν, ὡς ἐντολοδότις, τὰς Ἀγίας Πόλεις Ἱερουσαλήμ, Βηθλέεμ, Ναζαρέτ, ὡς Ἱερὰν παρακαταθήκην. Βεβαίως ἡ ὁ λ η Παλαιστίνη δὲν εἶνε, κατ' ἔκτασιν, μεγαλύτερα τῆς Πολιτείας τῆς Κονεκτικουῆς καὶ οὔτε ἔχει πληθυσμὸν ἄνω τοῦ 1 1)2 ἑκατομμυρίου σ υ ν ο λ ι κ ῶ ς. Φαντάζεται ὅθεν κανεῖς ἀπὸ ποῖον πληθυσμὸν καὶ ἔκτασιν θὰ ἀποτελῶνται τὰ ἐπὶ μέρους 3 αὐτὰ Κρατίδια. Ἀλλὰ ἔρχονται κάποτε περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀρμονία τῶν φυλῶν, ὅπως καὶ ἡ ἀρμονία τῶν ἀτόμων, μόνον διὰ τοῦ χωρισμοῦ δύναται νὰ κρατηθῇ. Περὶ ἐνὸς ὁμῶς μόνον σημείου ὀφείλομεν νὰ εἰμεθα θέθαιοι ὅτι ἡ Βρετανικὴ Ἐπιτροπὴ ἡ καταλήξασα εἰς τὰς εισηγήσεις αὐτάς δὲν προέβη εἰς αὐτάς παρὰ ἀφοῦ ἐβεβαιώθη καλῶς ὅτι κάθε ἄλλο μέσον καὶ ἐλπίς πρὸς εἰρήνευσιν εἶχε μέχρι τοῦδε ἀποτύχει. Βεβαίως κάθε σπιθαμὴ τῆς Παλαιστίνης ἀποτελεῖ τόπον Ἱερὸν καὶ διὰ τοῦ χωρισμοῦ αὐτοῦ καθίσταται δύσκολος ἡ ἐνότης ἐν τῇ παρακολουθήσει καὶ συγκρατήσει τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων. Ἀλλ' ἅς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἰδιαίτατα τὸ Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἐφ' οὗ προκάθηται πρωταθλητὴς Μέγας, θὰ εὕρῃ τρόπον νὰ προτείνῃ τὰς δεούσας συστάσεις καὶ εισηγήσεις ὅπου δεῖ, ἐφ' ὅσον μάλιστα Αὐτὸ ἀνέκαθεν εἶνε ὁ Πιστὸς θεματοφύλαξ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων.

Ο ΑΜΒΟΝ

Ἀρχιμ. Ἀθηνάγορα Καβάδα
Πρωτοπρεσβύτερον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀμερικής

«Εἰς οὖν προσφέρεις τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κάκει μνησθήσῃς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σὺν, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου καὶ ὑπάγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου».

Μὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς «Οὐ φονεύσεις» τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ὅρους ὁμιλίαν καὶ τὴν ὁποίαν ἀνεπτύξαμεν εἰς τὰ προηγούμενα κηρύγματα, ἔκανονίζοντο ἡ προσωπικὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μεταξὺ τῶν καὶ κριτὴς ἦτο ἡ κοινωνία, σκοπὸς δὲ τῶν σχέσεων αὐτῶν ἦτο τὸ κοινωνικὸν συμφέρον, τὸ ἀτομικὸν συμφέρον τοῦ καθενός, ἡ δημιουργία εὐγενῶν χαρακτήρων, ἡ διάπλασις ὡραίων λεπτοτέρων αἰσθημάτων καὶ ἡ πραγματοποίησις ἐνός ἀνωτέρου ἀνθρωπισμοῦ. Μὲ τὴν ἐμβάθυνσιν ὅμως τὴν ὁποίαν ἔκαμε προχωρῶν εἰς τὴν συμπλήρωσιν αὐτὴν ὁ Σωτὴρ, παρουσιάζεται ἄλλος παράγων πολὺ ἀνώτερος τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἀπόλυτος κύριός του, ὁ Θεός, σκοπὸς δὲ τίθεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἀτόμου ἀπόκτησις τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Εἶχεν εἰπῇ ὅτι ὄχι μόνον ὁ φόνος ἀπαγορεύεται ὡς κοινωνικὸν ἀδίκημα καὶ ἐκδήλωσις μαύρης ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ μιὰ ὑβριστικὴ λέξις καὶ μιὰ ἀπλὴ περιφρόνησις καὶ μιὰ ἀνεκδήλωτη ἀκόμη ἀπλὴ ὀργή. Ὁ σκοπὸς τῆς ἀπαγορεύσεως αὐτῆς εἶναι ὅπως εἶπαμε γιὰ νὰ μὴ βάζῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀντιμέτωπον τῆς κοινωνίας, νὰ μὴ διαπνέεται οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή ἀπὸ κάποια ἐχθρική ψυχικὴ διάθεσι πρὸς ἓνα ἢ περισσότερα μέλη τῆς κοινωνίας, πρὸς ἓναν ἢ περισσότερους συνανθρώπους καὶ συνεπῶς νὰ μὴ γίνεταί αἰτία νὰ ταράσσεται οὐδὲ νὰ διακυβεύεται ἡ κοινωνικὴ γαλήνη.

Δι' αὐτὴν δὲ ἀκριβῶς τὴν κοινωνικὴν γαλήνην καὶ τὴν ἀδελφοποίησιν τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπότητος προσέθεσε ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ξεριζώσῃ καθένas ἀπὸ τὸ μυαλό του τὴ σκέψις καὶ ἀπὸ τὴν καρδιά του τὸ αἶσθημα τῆς ἐκδικήσεως· ὄχι ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὄχι ὁδόντα ἀντὶ ὁδόντος, ἀλλὰ ὑποχώρησις, πρᾶσις, διαλλακτικότης, ἀπεριόριστος ὑπομονή, μολοεῖ ν' ἀφοπλίσῃ τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ τὸν μεταστρέψῃ εἰς φίλον. Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐνῶ ἀπ' ἐνός ἐξυπηρετεῖται ἡ κοινωνικὴ γαλήνη, συνάμα προάγεται καὶ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον κινδυνεύει, ἀλλὰ κυριολεκτικῶς πνίγεται ὅταν γύρω του ὑπάρχῃ ἐχθρότης, μὲ τὴν ὁποίαν ἀναγκάζεται νὰ διαπληκτίζεται κάθε στιγμή τῆς ὥρας.

Καὶ ὅταν λέγοιμε ἀτομικὸν συμφέρον δὲν ἐννοοῦμε βέβαια μόνον τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ τὰ οἰκονομικὰ μας προβλήματα ἢ τὴν ὑλικὴ καλοπέρασί μας, τὰ ὁποῖα βέβαια καὶ αὐτὰ ἐπηρεάζονται πολὺ ἀπὸ τὰς φιλικὰς ἢ ἐχθρικές μας σχέσεις μὲ τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἀτομικὸν συμφέρον συνάμα ἐννοοῦμε τὴν ἰσχύϊα τοῦ μυαλοῦ μας, τὴν ἀποφυγὴ ἀπὸ καρδιοχτύπια, ὑποψίες, φόβους, πού λυμάρουν τὴν ζωὴν μας καὶ τὴν κάνουν πολὺ εὐθραστη χωρὶς νὰ τὸ ἐννοοῦμε, τὴ γαλήνη τῆς συνειδήσεώς μας πού κατὰ τὴ γνῶμην μου εἶνε τὸ σπουδαιότερον ἀτομικὸν συμφέρον τοῦ καθενός μας, καὶ τὰ ὁποῖα ὅλα μαζὺ τὰ ὀνομάζει ὁ Ἰησοῦς κληρονομίαν τῆς γῆς, λέγοντας: μακάριοι οἱ πραεῖς, οἱ ἐνδοτικοί, οἱ ὑ-

ποχωρητικοί ὅτι αὐτοὶ θὰ κληρονομήσουν τὴν γῆν ὡς φρικτὸ ἀποτέλεσμα τῆς συμπεριφορᾶς τους.

Ἔτσι ἕως ἐδῶ μὲ τὰ δύο πρῶτα ἄρθρα ἐξυπηρετοῦνται ἡ κοινωνικὴ γαλήνη, τὸ κοινωνικὸν συμφέρον καὶ τὸ καλῶς νοούμενον ἀτομικὸν συμφέρον τοῦ καθενός κοινωνικοῦ μέλους. Ἀλλὰ δὲν σταματᾷ αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς· διότι δὲν εἶνε μόνον τὸ συμφέρον, μὲ ὁποιαδήποτε μορφή, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει, ἀλλὰ μαζὺ μ' αὐτὸ καὶ εἰς τὴν πρώτη γραμμὴ εἶνε ἡ δημιουργία εὐγενῶν χαρακτήρων, ἡ διάπλασις ὡραίων ψυχῶν καὶ ἡ πραγματοποίησις ἐνός ἀνωτέρου ἀνθρωπισμοῦ.

Κι' εἰς τὸν ὑψηλὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀποβλέποντας προσέθεσεν ἀκόμη ὅτι γιὰ νὰ δημιουργηθῇ ἓνας ἰδανικὸς τύπος ἀνθρώπου δὲν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀντιστῆναι ὅλως τῷ πονηρῷ, δὲν ἀρκεῖ ἡ ὑποχωρητικότης, ἐνδοτικότης, συνδιαλλακτικότης, μιὰ παθητικὴ στάσις, νεκρὰ ἀρετὴ, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ κατὰ τι τὸ ἐνεργητικόν, πού εἶνε ἡ ἀγάπη, γιὰ γιαιτρικὸ τῆς ἑχθρας. «Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, εὐεργετεῖτε ἐκείνους, πού σᾶς μισοῦν, καὶ σὲ κάθε προσεχῆ σας μὴ χωρίσετε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σας ἐκείνους, πού σᾶς κακομεταχειρίζονται καὶ σᾶς καταδιώκουν, γιὰτί ἔτσι ἐξευγενίζεται ὁ χαρακτήρας σας, ὁμορφαίνει ἡ ψυχὴ σας καὶ ἀνυψώνεσθε σ' ἀνώτερον ἀνθρωπισμόν.

Ἔτσι ἐπλάτυνε ὁ κύκλος τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ἐξυπηρετοῦν τὰ δύο αὐτὰ ἄρθρα τοῦ χριστιανικο-κοινωνικοῦ κατὰστατικοῦ, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται ἐπὶ τοῦ ὅρους ὁμιλία καὶ περιέλαβε μέσα στὸν προορισμό του τὴν εἰρηνικὴν ἢ ἀδελφικὴν συμβίωσιν τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τοῦ κάθε μέλους, τὴν δημιουργίαν εὐγενῶν χαρακτήρων, τὸν ἐξωραϊσμόν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν πραγματοποίησιν ἐνός ἀνωτέρου ἢ ὀρθότερου ἐνός ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ.

Ὑπαγορεύοντας ὅμως ὁ ἀναμορφωτὴς τῆς κοινωνίας Χριστὸς τὰ ἄρθρα αὐτὰ, ἐγκρέμιζε συνάμα παλὰ σαράβαρα σκέψεων, πού εἶχεν ἡ ἀνθρωπότης τότε. Κι' ἓνα ἀπὸ τὰ πλεῖο παλὰ καὶ ἄχρηστα ἦτο ἡ ἰδέα, πού εἶχε ὁ κόσμος γιὰ τὴν Θεότητα.

Ἡ Θεότης τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐξεπροσωπεῖτο μὲ δύο μορφές, τὴν πολυθεϊαν καὶ μονοθεϊαν.

Τὴν πολυθεϊαν τὴν εἶχαν ὅλοι οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Οἱ πολλοὶ αὐτοὶ θεοὶ ἦσαν αἱ δυνάμεις τῆς φύσεως προσωποποιημέναι εἰς ὄλους τοὺς λαοὺς ἢ ἰδίαις ἀλλὰ μὲ διάφορα ὀνόματα. Ἡ σχέσις δὲ οἰουδήποτε ἀπ' αὐτοὺς τοὺς θεοὺς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἦσαν ὅμοιαι μὲ τῆς σχέσεως τοῦ σιφλικιούχου μὲ τοὺς κολλίγους του. Οἱ κολλίγοι δηλ. τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἄτομα ἦσαν ἐλεύθεροι νὰ ἔχουν τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας τους, νὰ ἱκανοποιοῦν ὅσο θὰ μπορούσαν τὰς σαρκικὰς τοὺς ὀρμές, νὰ ἐπωφελοῦνται ἀπὸ ληστοπειρατικὰς πράξεις, ἀπὸ κατακτήσεις λαῶν διὰ πολέμων καὶ ὅ,τι δῆποτε ἄλλο, ἀρκεῖ νὰ ἔδιναν τὸ ἀνάλογο μερίδιον στοὺς σιφλικιούχους τῶν τοὺς θεοὺς· καὶ ἔχουμε τὰς ἀτομικὰς θυσίας τῶν ἀνθρώπων δίδοντας τὸ δέκατον εἰς τοὺς θεοὺς, ὅλων τῶν προϊόντων τῶν καὶ μάλιστα τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ πρωτόληα δηλ. τὰ πρῶτα πού ὠρίμαζαν καὶ τὰ καλύτερα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐθνικὰς θυσίας τὰς ἐκατόμβας λεγόμενες, θυσίας δηλ. 100 βοιδῶν, ὅταν θὰ ξεκινούσε ὁ στρατὸς γιὰ πόλεμον καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἦτο νικητὴς θὰ ἔδινε τὸ δέκατον ἢ τὸ πέμπτον ἢ καὶ τὸ ἐν τρίτον ἀπὸ τὰ λάφυρα εἰς τοὺς θεοὺς, κἀκοντάς τους συμμέτοχους τῶν καρπῶν τῆς σφαγῆς καὶ τῆς ληστείας τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ ἴδιο συνέβαινε στὴν σκέψιν τῶν Ἰσραηλιτῶν ὅσον

ἀφορᾷ τὴν μονοθεϊστικὴν θεότητα των, τὸν Ἰεχωβά, Κατ' αὐτοὺς ὁ Ἰεχωβά, ὁ δημιουργός, ἦτο ἀποκλειστικὸς Θεὸς προστάτης καὶ κυβερνήτης μόνον τῶν Ἰσραηλιτῶν, στὴ σκέψι τους· ἐχθρὸς ὅλων τῶν ἄλλων λαῶν ὅσας δὲ οἱ Ἰσραηλίται ἐνικῶντο εἰς τοὺς πολέμους, κ' αὐτὸ συνέβαινε πολὺ συχνά, τὸ ἀπέδιδον κυρίως εἰς τὸ ὅτι εἶχαν παραμελήσει νὰ προσφέρουν ἀρκετὰς θυσίας καὶ δῶρα εἰς τὸν ναὸν ἢ ὅτι εἶχαν προσφέρει εἰς ἄλλους θεοὺς. Ἡθικὰς σχέσεις δὲν εἶχαν πολλὰς μὲ τὸν Θεόν, ἀνατολίτης λαὸς κ' ὁ Ἰσραηλιτικὸς ἔκλινε πολὺ εἰς τὴν ἡδυπάθεια, εἰς τὴν ἀπόλαυσι τῶν σαρκικῶν ὁρμῶν. Μὰ ὅση παρανομία καὶ κατάχρησι κ' ἂν ἔκαναν μεταξύ τους, καταπατώντας κάθε εὐγενὴ κοινωνικὴ σχέσι, ἐθεώρουν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶχε σχεδὸν τίποτε νὰ κάμῃ μ' αὐτό, παρὰ μόνον, ὅταν ἡ παρανομία αὐτῇ καὶ ἡ σαρκικὴ κατάχρησις ἐγένετο μὲ ἀλλόφυλους καὶ ἀλλόθρησκους. Ἐπομένως ὁ Θεὸς ἦτο ὁ τοιφλικιοῦχος τοῦ ἔθνους των, μὴν ἀφήνοντας τοὺς κολλίγους του νὰ ἐπικοινωνήσουν οὔτε γιὰ καλὸ οὔτε γιὰ κακὸ μὲ ἄλλους ἀνθρώπους, πού ἐθεωροῦντο τὰ ἀποπαῖδια του. Ἡ καλύτερεσις δὲ ἢ ἡ χειροτέρεσις τῶν σχέσεως ἐκάστου Ἰσραηλίτου μὲ τὸν Θεὸν ἐξηρτάτο ἀπὸ τὸ πόσα δῶρα προσέφερε στὸ Ναό. Μερικὰς φορὰς οἱ Προφῆτες ἐφώναξαν ὅτι ὁ Θεὸς ὀδελύσσεται τὰ δῶρά τους γιατί εἶνε ἀπὸ ἄνομα χέρια· ἀλλὰ ἐκτὸς τοῦ ὅτι συνήθως τὸ ἔλεγαν γι' αὐτοὺς πού ἀνεμυγνόντο μὲ ἀλλόθρησκους, στὴ σκέψι τοῦ πλήθους, τοῦ λαοῦ, ἦτο ἡ ἰδέα ὅτι τὸ δῶρον εἰς τὸν Ναὸν ἦτο ἀρκετὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὰς σχέσεις τοῦ Ἰσραηλίτου μὲ τὸν Θεόν του, ὅσονδήποτε κακὰς κ' ἂν ἦσαν ἡ κοινωνικὰς του σχέσεις, ἡ σχέσεις του καὶ δοσοληψίαις του πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Αὐτὴν τὴν στραβὴν ἀντίληψιν περὶ τῶν σχέσεων Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, αὐτὴ τὴν ἀνήθικη σκέψι, πού ἐξαρthroὶ τὴν κοινωνία καὶ ρυπαίνει τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ψυχὴ τ' ἀνθρώπου, τὴν γκρεμίζει ὁ Χριστὸς μὲ τὸ ἄλλο ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ του:

«Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, κακεὶ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου καὶ ὕπαγε συνδιαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.»

Ὁ Θεὸς δὲν χρειάζεται κανέν ἀπολύτως δῶρον ἀπὸ κανένα ἀνθρώπου, οὔτε πλούσιον οὔτε πτωχόν. Αὐτὸς εἶνε ὁ δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ στὸν ἀνθρώπου καὶ φυσικὰ ἡ σκέψις, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ εἶχε ἀπαίτησι νὰ τοῦ προσφέρουν δῶρα ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους αὐτὸς τὰ δίνει, θὰ ἦτο σκέψις ἄλλο-πρόσβαλλος καὶ ἀσεβής.

Οἱ ἄνθρωποι προσφέροντες οἷονδήποτε δῶρον εἰς τὸν Ναόν, μποροῦν νὰ τὸ προσφέρουν μόνον μὲ τὴν σκέψι νὰ ἐκδηλώσουν αὐτοπροαιρέτως τὴν εὐγνωμοσύνην τους, νὰ κοσμήσουν τὸν Ναόν, τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον συνήθως πηγαίνουν γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸν Δημιουργόν, ἀφήνοντας τὸ πνεῦμά τους ἐλεύθερο ἀπὸ κάθε βιωτικὸν δεσμόν νὰ ἀνυψωθῇ ἕως τὸ θρόνον τοῦ Ὑψίστου.

Ἀλλὰ τὸ άτομον τὸ ὁποῖον γιὰ οἷονδήποτε λόγον δὲν εἶνε ἀπολύτως συνδεδεμένον μὲ τὴν ὅλη κοινωνικὴ οἰκογένεια ἢ δὲν βρίσκεται σὲ ἀδελφικὰς σχέσεις μὲ ἕστω καὶ ἓνα μέλος τῆς κοινῆς, ἕστω κ' ἂν δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ πταίστης, δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ εὐπειθὲς μέλος τοῦ Χριστιανικοῦ Σωματείου· πολὺ δὲ περισσότερο, καρδιὰ πού εἶνε φορτωμένη μὲ τὴν λέρα τῆς ἐχθρας, ψυχὴ πού εἶνε παραμορφωμένη ἀπὸ τὴν ἀσχημὰ κάποιαις ἀδικαίαις, δὲν εἶνε δεκτὴ λέγει ὁ Χριστὸς, δὲν εἶνε κατάλληλη νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν Θε-

Χ ρ . Π ά π α
Εἰδ. Γραμματέως τοῦ Τμήματος
τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Τί παρατηροῦμε εἰς τὰ παιγνίδια; Τὸ πρῶτο χαρακτηριστικὸν τοὺς εἶναι ἡ ἐνεργητικότης. Αὐτὸ τὸ πολύτιμον φυσικὸν δῶρον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἀνθρώπου πρέπει νὰ τὸ ἔχουμε ὡς πρῶτον στοιχεῖον εἰς τὰ μαθήματα. Ἡ ὁμιλία μας πρὸς τὰ παιδιά, αἱ κινήσεις μας, ἡ διήγησίς μας πρέπει νὰ εἶναι ζωντανές. Ἀκόμα καὶ κάθε ἱστορία, πού θὰ διηγηθῶμε εἰς τὰ παιδιά πρέπει νὰ παρουσιάσῃ κίνησιν, ζωὴν, ἐνέργειαν.

Ὅλες αὐτὲς ἡ ἀρετὲς χαρακτηρίζουν τὰς διηγήσεις τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Πιθανὸν νὰ ἔχουν ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα διότι ἐγράφησαν γιὰ παλαιότερους ἀνθρώπους πού ἦσαν περισσότερον παιδιά ἀπὸ τοὺς σημερινούς. Τὸ γεγονός ὅτι, τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, καὶ μάλιστα εἰς τὴν χώραν αὐτήν, τὸ κυριώτερον καὶ σπουδαιότερον χαρακτηριστικὸν εἶναι ἡ ἐνεργητικότης, μᾶς παρέχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ παιδιά μας θὰ ἀγαπήσουν περισσότερον τὸ Κατηχητικὸν μάθημα, ὅταν εἶναι γεμᾶτο ζωῇ. Κάθε ἱστορίαν ἡμποροῦμε νὰ τὴν κάνουμε δυναμικὴν ὅταν τὴν διηγηθῶμε μὲ ζωντανὸν τρόπον, ἀρχίζοντας μάλιστα μὲ τὴν πλειὸ ζωντανὴν σκηνήν.

Ἄλλο χαρακτηριστικὸν τοῦ παιδικοῦ παιγνιδίου εἶναι ἡ ποικιλία ἐνεργειῶν. Ἔτσι πρέπει νὰ εἶνε καὶ τὸ Κατηχητικὸν μάθημα. Διὰ τοῦτο ἔπειτα ἀπὸ τὴν ζωντανὴν διήγησιν θὰ ἔλθουν ἐρωτήσεις. Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰς θὰ ἔλ-

ὄν καὶ τὸ δῶρόν του εἶνε εἰρωνεία· ἂν δὲν ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐχθρὰ μὲ ἀγάπην καὶ δὲν ἀποκαταστήσῃ κάθε κοινωνικὴ εὐγενὴ σχέσι, πού ἴσως κατεπάτησε.

Ἐὰν ἐφθασες εἰς τὸν Ναὸν—λέγει ὁ Σωτὴρ—ἔχοντας κάποιον δῶρον νὰ προσφέρῃς, ψάξε πρῶτα τὴ συνείδησί σου κ' ἂν βρῇς ὅτι μὲ κάποιον συνάνθρωπόν σου δὲν σὲ συνδέουν οἱ δεσμοὶ τῆς ἀγάπης, ἄφησε τὸ δῶρόν σου ἀπρόσφερτο ἐκεῖ καὶ πήγαινε νὰ βρῇς ἐκεῖνον, ἂν εἶνε δυνατόν καὶ κάμει οἰανδήποτε ὑποχώρησιν· πρότεινε τὴν ἄλλη σιαγόνα σου νὰ σὲ μπατήσῃ, δός του τὸ ἐξωφόρι σου καὶ δέξου κάθε δυνατό συμβιβασμὸν νὰ συνδιαλλαγῇς μαζί του, κ' ἔπειτα ἔλα νὰ προσφέρῃς τὸ δῶρό σου.

Κανέν δῶρον πρὸς τὸν Θεόν, καμμία δωρεὰ πρὸς τὸν Ναόν του, δὲν μπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἐλάχιστον ἀδίκημα, πού νάχη κάμῃ κανεὶς πρὸς ἄλλον, χωρὶς νὰ τὸ ἐπανορθώσῃ μὲ κάποιον τρόπον.

Ἀπ' ὅλες τὰς διακλαδώσεις τοῦ Χριστιανισμοῦ περισσότερο ἔχει λησμονήσῃ τὸ ἠθικὸν αὐτὸ ἀξίωμα ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία. Δωρεὰ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, δωρεὰ πρὸς σχολεῖα, λειτουργίαις πλερωτικὰς καὶ ἄλλα τέτοια τίθενται ὡς ποινὴ γιὰ κοινωνικὰ παραπτώματα.

Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε κίβδηλος κατανόησις τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστιανισμοῦ. Δυστυχῶς καὶ εἰς τὰ χωριά μας καὶ εἰς τὰς πόλεις ἀκόμη ἐφαρμόζονται μερικὰ τέτοια μέτρα. Εὐτυχῶς ὅμως αὐτὰ τὰ ἀποκρούει ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία καὶ διδάσκει ὅτι τότε μόνον εἶνε δυνατὴ ἡ προσφορὰ σου εἰς τὸν Θεόν, ὅταν ἔχῃς ἤδη ἀποκαταστήσῃ τὰς κοινωνικὰς σου σχέσεις καὶ ἡ ψυχὴ σου συνδέεται μὲ τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τῶν χρυσῶν κρίκων τῆς ἀγάπης.

θη ὀλίγη μουσική εἰς τὴν παιδικὴν Ἀκολουθίαν, προσευχή καὶ τὸ σχετικὸν ἐποικοδομητικὸν κήρυγμα, σύντομο, ζωντανό, παιδικό, σὲ πολὺ-πολὺ ἀπλὴ γλῶσσα, κατὰλληλο γιὰ τὰ παιδιά μας.

Ὅλοι βεβαίως γνωρίζουμε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν γιὰ ἡρώισμους εἰς τὰ παιγνίδια τους. Τὰ βλέπουμε ἄλλως τε νὰ μεταχειρίζονται ὅλα τὰ σχετικὰ μέσα, πού τοὺς δίδει ἄφθονα ἡ φαντασία τους γιὰ νὰ μιμηθοῦν ἡρωϊκὰς πράξεις ἀπὸ Κᾶου-Μπούς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μὲ τὲς ὁποῖες τὰ συνηθίζει ὁ κινηματογράφος. Γιατί λοιπὸν νὰ μὴ διδάξουμε εἰς τὰ παιδιά μας τὸν βίον καὶ ζωντανὰ ἐπεισόδια ἀπὸ τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων ἡρωϊκῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν; Ἔχουμε ἀνεκμετάλλετον πλοῦτον ἡρωϊσμῶν, τόσον εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφὴν ὅσον καὶ εἰς τὸ Μαρτυρολόγιον τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀπ' αὐτὰ λοιπὸν πρέπει νὰ προέρχονται τὸ κήρυγμα καὶ ἡ ἱστοριοῦλα.

Τὸ δραματικὸν ἐνδιαφέρον πάλιν εἶναι ἄλλο στοιχεῖον, πὺν παρατηροῦμε εἰς τὰ παιδικὰ παιγνίδια. Τὰ περισσότερα παιδιά ὑποδύονται δραματικοὺς ρόλους ἀνδρῶν γιὰ τὰ κατορθώματα τῶν ὁποίων ἤκουσαν σχετικὰς ἱστορίας. Γιατί νὰ μὴ πέρνουμε κάθε Κυριακὴν μιὰν δραματικὴν σκηνὴν ἀπὸ κάποιου χωρίου τῆς Ἀγίας Γραφῆς, πὺν εἶναι γεμάτη ἀπὸ τόσα καὶ τόσα δραματικὰ ἔργα, καὶ νὰ δίνουμε ἀφορμὴ νὰ ξεσπᾷ ἡ εὐχαρίστησις τῶν παιδιῶν; Τότε θὰ ἔχουμε διπλὴν τὴν ὠφέλειαν. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος θὰ ἱκανοποιούμε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο θὰ μορφώνουμε τὸν χαρακτήρα τοῦ παιδιοῦ.

Τὸ ἐνδιαφέρον πὺν ἔχουν τὰ παιδιά νὰ κάνουν συλλογὰς ἀπὸ διάφορα ἀντικείμενα. Κάθε μητέρα γνωρίζει πολὺ καλά, πόσα πράγματα ζητεῖ νὰ ἔχῃ δικά του τὸ παιδί. Γιὰ τοῦτο τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον θὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ αἶσθημα αὐτὸ τῶν παιδιῶν. Θὰ τοὺς δίδῃ γιὰ τὴν συλλογὴν των ὠραῖες εἰκόνες, λευκώματα, ἀτομικὰ προσευχητάρια, κάρτες μὲ ποιήματα, μὲ εἰκόνες ἁγίων, βιβλιάρια μὲ τὲς Παιδικὰς Ἀκολουθίας, διπλώματα, κάρτες ἐγγραφῶν, κάρτες γιὰ τὰ παιδιά πὺν ἀριστεύουν, κομβία, σήματα, περιοδικὰ παιδικὰ καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἔτσι θὰ φρονηματίζῃ τὸ παιδί μὲ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἐνδιαφέροντός του γιὰ συλλογὴ ἀντικειμένων.

Τὸ ἐνδιαφέρον, πὺν δείχνουν τὰ παιδιά νὰ δημιουργῇ καθένα χωριστὰ, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πλεῖδ εὐλογημένα, τὰ πλεῖδ σπουδαῖα χαρακτηριστικὰ τοῦ παιγνιδιοῦ τῶν παιδιῶν. Ἐπάνω εἰς αὐτὸ στηρίζεται ὁλόκληρη ἡ σταδιοδρομία στὸ μέλλον. Τὸ μελλοντικὸν του στάδιον ὡς ἐργασταρχοῦ, καταστηματάρχου, δικηγόρου, μηχανικοῦ, λογίου καὶ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου μλάδου, ἐξαρτᾶται, κατὰ μέρος ἀπὸ τὸν τρόπον, πὺν παρατάσσει φανταστικὰ ἐμπορεύματα, ἀπὸ τὸν τρόπον πὺν σχεδιάζει, πὺν ζωγραφίζει, πὺν διπλώνει χαρτιά καὶ ἐπικολᾷ διάφορα ἀντικείμενα.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὰ Κατηχητικὰ ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἔχουν σημειώσῃ καταπληκτικὰς προόδους. Τὸ Ἑλληνικὸν Κατηχητικὸν Σχολεῖον θὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ ὠραῖον αὐτὸ μέτρον ἀπὸ τὸ προσεχὲς κατηχητικὸν ἔτος. Ἡ Ἀγία Γραφή λέγει ὅτι ὁ Πάνσοφος Δημιουργὸς τοῦ κόσμου εἶδε μετὰ τὴν δημιουργίαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξαήμερου ἐργασίας Του καὶ ἡσθάνθη ἀγαλλίασιν. Φαντασθῆτε ὅποιαν χαρὰν θὰ δοκιμάσῃ τὸ Ἑλληνόπουλο τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου μὲ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ὠραίου μικροῦ ἔργου διὰ τὸ Σχολεῖον του. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν αἰσθάνεται νὰ μεγαλῶνῃ ἡ ἀγάπη του καὶ ἡ ἐκτίμησις πρὸς τὸ

Κατηχητικὸν Σχολεῖον, πράγμα, πὺν σημαίνει μεγάλην βελτίωσιν τοῦ χαρακτήρος του.

Ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐνέργεια, ἡ ἐπικοινωνία μαζὺ μὲ ἄλλους ὧν ἔχουν σημειώσῃ καταπληκτικὰς προόδους. Τὸ Ἑλληνικὸν αὐτὴν φροντίζει νὰ τὴν μεταχειρίζεται γιὰ ὄφελος τῶν παιδιῶν του τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον.

Ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ὠραίων, τῶν εὐγενικῶν, τῶν ὑψηλῶν διδασκαλιῶν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ὅλης διδασκαλίας, ζωῆς καὶ κινήσεως τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων μας κατὰ τὸ νέον Κατηχητικὸν Ἔτος 1937—1938. Σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα, πὺν ἔχει καταρτισθῇ, σύμφωνα μὲ πολὺ ἀπλὲς ὁδηγίες, κάθε Κατηχητικὸν Σχολεῖον θὰ κατορθώσῃ νὰ ἔχῃ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὠραίων του διδασκαλιῶν.

Ὅλα ὅσα ἐκδέτομεν ἀμέσως παραπάνω, ἀποτελοῦν μόνον μιὰν ἀμυδρὰν περίληψιν τοῦ ἔργου, πὺν ἔχει ἐμπρὸς του νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ὁρθόδοξον Κατηχητικὸν Σχολεῖον. Ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ ἔργου αὐτοῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ προσκρούσῃ εἰς κανένα ἐμπόδιον. Δὲν ἐπιδέχεται καμμιὰ ἀναβολὴ καὶ χρονοτριβή. Δὲν χωρεῖ δικαιολογία. Τὸ Τμήμα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἱερατικῶν Προϊσταμένων ἔτοιμα ὅλα τὰ μέσα, ὅλα τὰ ἐφόδια εἰς τρόπον ὥστε νὰ λειτουργήσῃ εἰς κάθε Κοινότητα, εἰς κάθε Ἑνορία, εἰς κάθε Παροικία ἓνα ἢ περισσότερα Κατηχητικὰ Σχολεῖα ἐπάνω εἰς τὰς παιδαγωγικὰς βάσεις, πὺν ἀναφέραμε παραπάνω.

Ἐκεῖνο, πὺν χρειάζεται περισσότερο εἶναι ἡ προθυμία τῶν γονέων καὶ ἰδίως τῆς μητέρας. Ὅταν οἱ γονεῖς καταλάβουν πόσον μεγάλην ἐπίδρασιν θὰ ἔχῃ εἰς τὰ παιδιά των ἡ τακτικὴ φοίτησις αὐτῶν εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον ἐπὶ δέκα χρόνια, τότε θὰ ὑποβοηθήσουν τὸ ἔργον του.

Αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχουν τὰ διαφωτιστικὰ αὐτὰ ἄρθρα. Νὰ μεγαλώσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν γονέων καὶ τῆς ὁμογενείας μας ἐν γένει ὑπὲρ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Ὅταν οἱ γονεῖς δείξουν προθυμίαν, τότε καὶ ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος θὰ ἔχῃ μεγαλειτέραν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον του. Ὅταν οἱ γονεῖς δὲν δεικνύουν ἐνδιαφέρον, ἀπογοητεύουν καὶ τοὺς διδασκάλους τοὺς κατηχητάς, ἀπογοητεύουν καὶ τοὺς μαθητάς, τοὺς κατηχουμένους.

Κάμνομεν μιὰν παράκλησιν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ὁμογενεῖς μας, πὺν μένουν εἰς χωριὰ ἢ πόλεις ὅπου δὲν ὑπάρχουν Ἑλληνικὰς Κοινότητες ἢ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα. Νὰ ἀπευθυνθοῦν ἀμέσως εἰς τὸ Τμήμα Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ νὰ ζητήσουν σχετικὰς ὁδηγίες πῶς νὰ καταρτίσουν Κατηχητικὸν Τμήμα, ἔστω γιὰ τέσσαρα ἢ πέντε παιδιά, ἢ καὶ ἀκόμη γιὰ τὰ παιδιά μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. Πολὺ εὐχαρίστως τὸ Τμήμα θὰ στείλῃ ὅλα ὅσα ἐφόδια χρειάζονται μαζὺ μὲ ὅλες τὲς σχετικὰς ὁδηγίες.

Τὸ πρόγραμμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι νὰ προσφέρῃ τὴν Κατηχητικὴν μόρφωσιν καὶ διδασκαλίαν στηριγμένην ἐπάνω εἰς τὰ τελευταῖα νεότερα χριστιανικὰ παιδαγωγικὰ συστήματα, εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ Τμήμα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἀπαντᾷ λίαν εὐχαρίστως εἰς κάθε ζήτησιν πληροφοριῶν, πὺν λαμβάνει σχετικὴν πρὸς τὸ ἔργον του. Ἄς μὴ διστάζῃ κανένας. Ἐμμεθα ἔτοιμοι νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὴν ἀγαπητὴν μας ὁμογένειαν. Αὐτὸς εἶναι ὁ πόθος μας, αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον μας.

Η ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐπικολούθησεν ἡ ἀναγγελία τῆς ὡς ἄνω πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἀποφάσεως τοῖς τε πληρεξουσίοις καὶ τοῖς Ἱεράρχαις τῆς Ἀλβανίας ἐν ἐπὶ τούτῳ ἐπισήμῳ συνελέυσει ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Μ. Συνοδικοῦ τῶν Πατριαρχείων, προεξαρχούσης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, παρεδρευόντων τῶν Σεβ. Συνοδικῶν, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀνωτέρων Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν τμηματαρχῶν τῆς Πατριαρχικῆς Αἰλῆς, τοῦ ἐνταῦθα ἐντιμοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἀλβανίας κ. Ἀσάφ Τζαζούλη καὶ ἱκανῶν ἐκεῖθεν προερχομένων καὶ ἐνταῦθα ἐγκατεστημένων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν. Μετὰ σχετικὴν Πατριαρχικὴν προσφώνησιν καὶ εἰτα ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. ἀρχιγρ. τῆς Ἱ. Συνόδου. ἀρχιμ. κ. Κυρίλλου ἀνάγνωσιν τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου καὶ ὑπογραφὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν Συνοδικῶν, ἡ Α. Θ. Παναγιότης εὐχρηστῶσα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς στηρίξῃ τὴν ἐν Ἀλβανίᾳ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐνδυναμῶν τοὺς ἐν αὐτῇ ποιμένας καὶ ποιμενομένους, ἐπέδωκε τὸν Τόμον τῷ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπῳ Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Χριστοφόρῳ, ὅστις μετὰ συγκινήσεως πολλῆς διατρανώσας τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματα αὐτοῦ τε καὶ σύμπαντος τοῦ Ὁρθοδόξου Ἀλβανικοῦ πληρώματος διεβεβαίωσε περὶ τῆς ἀναλλοιώτου ἀγάτης, τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἀσπασθεὶς ἐν τέλει τὴν δεξιάν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ ἀνταλλάξας τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν μετὰ τῶν Σεβ. Ἀρχιερέων. Τὸ αὐτὸ ἐπραξάν καὶ οἱ Πανιερώτατοι Ἐπίσκοποι Κορυτσᾶς καὶ Ἀργυροκάστρου. Τῇ 15ῃ Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ, ἀνεχώρησεν ἡ Α. Σεβ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τυράννων μετὰ τῶν λοιπῶν Ἱεραρχῶν καὶ τοῦ ἐντιμοτάτου κ. Ι. Κέδη, προπεμφθέντες ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Ἀδαμαντίου ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ ὑπὸ πολλῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΣΥΝΟΔΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

† BENIAMIN ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Τὴν ἐνυπάρχουσαν πρόνοιαν καὶ περιποίησιν ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, οἷα φιλόστοργος Μητήρ, ἀδιαλείπτως πρὸς τὸ τῶν εὐσεβῶν ἄθροισμα ἐνδεικνυμένη, οὐ διαλείπει τοῖς προσήκουσιν ἐκάστοτε τῷ καιρῷ καὶ τῷ τόπῳ ἀντιληπτικοῖς τρόποις καὶ δαφιλεστέραις δέ, ἐπὶ ἀναισθησίᾳ, ταῖς ἀπ' αὐτῆς δωρεαῖς πρὸς τὴν τῶν ἀναφαινομένων ἀναγκῶν θεραπείαν τὸ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς μερίδος καθήκον ἐπιτελοῦσα, ὥστε ἀπρόσκοπτον πάντοτε γίνεσθαι κατ' αὐτοὺς τῶν οἰκείων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τὴν οἰκονομίαν καὶ μείζονα τὴν ἐν Κυρίῳ καρποφορίαν ἣτις ἐστὶ δῆπου τὸ τέλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μερίμνης καὶ διακυβερνήσεως.

Οὕτω δὲ καὶ νῦν, ἐπεὶ οἱ ἐν τῷ παρὰ Θεοῦ εὐλογη-

θέντι νεαρῷ Ἀλβανικῷ Κράτει εὐσεβεῖς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀπετάθησαν πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὅς τὴν ἀμφιλαφεὶ σκέπῃ ἀπ' αἰῶνων ὡς τιμίαν παρακαταθήκην περιείποντο καὶ χάριτι Χριστοῦ ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ μένοντες διεσώζοντο, καὶ θαρρουντως πρὸς αὐτὴν ὡς μητέρα φιλόστοργον τὰς παρούσας αὐτῶν ἐξέθεντο ἐκκλησιαστικὰς ἀνάγκας καὶ θερμὴν ὑπέβαλον εὐχὴν καὶ αἰτησὶν περὶ εὐλογίας καὶ ἀνακηρύξεως τῆς κατ' αὐτοὺς ἐκκλησιαστικῆς περιοχῆς εἰς ἰδίαν αὐτοτελὴ καὶ αὐτοκέφαλον ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν, ὡς μόνῃς τῆς τοιαύτης συγκροτήσεως ὑπὸ τὰς νέας αὐτῶν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων συνθήκας δυναμένης καλῶς πρὸς τὴν καλὴν οἰκονομίαν καὶ διεξαγωγὴν τῶν κατ' αὐτοὺς ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐπαρκεῖν καὶ τὴν εὐσταθεῖ αὐτῶν πρόοδον ἐν τῇ ὅλῃ προόδῳ τοῦ εὐλογημένου Ἀλβανικοῦ Κράτους ἀσφαλίζειν καὶ ἐμπεδοῦν, αὐτὸ δὲ τὸ θεοφροῦρητον Ἀλβανικὸν Κράτος ἀξιοχρέως περὶ τῆς ἐν παντὶ ἀκωλύτου καὶ ἐλευθέρως προκοπῆς τῶν ἰδίων αὐτοῦ πολιτῶν προνοούμενον τῇ ἐν αὐτῷ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ πλήρῃ αὐτοτέλειαν καὶ ἐλευθερίαν ἐβεβαιώσατο, ἡ Μετρίότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, μετὰ φιλοστόργου πρὸς τὴν νίκην αὐτῶν ταύτην αἰτησὶν προσοχῆς ἀποβλέψαντες καὶ τὰς τῶν ἱερῶν κανόνων διατάξεις καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ πρᾶξιν ὁδηγὸν ἔχοντες, ἔγνωμεν εὐμενῶς τὸ πρὸς ἡμᾶς αἶτημα τοῦτο τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἀγαπητῶν ἡμῖν κατὰ πνεῦμα υἱῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἀποδέξασθαι καὶ τὴν παρ' ἡμῶν χορηγήσαι εὐλογίαν καὶ κύρωσιν πρὸς τὴν ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοκέφαλον ὁργάνωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων αὐτῶν.

Ὅθεν καὶ Συνοδικῶς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀποφαινόμενοι ὀρίζομεν καὶ ἀνακηρύττομεν, ἐν ὧραις αἰσiais, ὅπως αἱ ἐν τῷ Θεοσώστῳ Ἀλβανικῷ Κράτει περιλαμβανόμενοι Ὁρθόδοξοι Ἐπαρχίαι τε καὶ Κοινότητες πᾶσαι ὑπάρχουσιν ἐφεξῆς συνηνωμέναι καὶ συγκεκροτημέναι εἰς μίαν αὐτοτελὴ καὶ αὐτοκέφαλον ἐκκλησιαστικὴν Ὁργάνωσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁρθόδοξος Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία Ἀλβανίας», ἡ Ἐκκλησία δὲ αὕτη, πνευματικὴ ἡμῶν ἀδελφὴ ὑπάρχουσα, διέπῃ καὶ διοικῇ ἐφεξῆς τὰ ἐαυτῆς ἀνεξαρτήτως καὶ αὐτοκεφάλως, κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ κυριαρχικὰ δικαίματα καὶ τῶν λοιπῶν Ἀγίων Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὡς ὑπερτάτην ἐαυτῆς διοικητικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ἔχουσα καὶ ἀναγνωρίζουσα τὴν ἐκ τῶν κανονικῶν ἐν Ἀλβανίᾳ Ὁρθοδόξων Ἀρχιερέων ἀπαρτιζομένην Ἱερὰν Σύνοδον, Πρόεδρον ἔχουσα τὸν κατὰ καιρὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας. Πρὸς τήρησιν δὲ καὶ ἐνδειξιν καὶ οὕτω τῆς ἱερᾶς κανονικῆς ἐνότητος μετὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἔχει τὸ καθήκον ὁ ἐκάστοτε Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας ὅπως ἀναγγέλλῃ κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀνάρρησιν αὐτοῦ δι' ἐνθρονιστηρίων γραμμάτων τῇ καθ' ἡμᾶς τε Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς Ὁρθοδόξοις Αὐτοκε-

φάλοις Ἐκκλησίαις καὶ τὴν νενομισμένην παρέχῃ ἐπὶ τούτῳ ὁμολογίαν καὶ διαβεβαίωσιν περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τῆς πεπιστευμένης αὐτῷ Ἀγίας Ἐκκλησίας ἀπαρασφαλοῦς τηρήσεως τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ εὐσεβείας καὶ πάντων ὅσα οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ Κανόνες καὶ ἡ τάξις τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διακελεύονται, καὶ ὅπως μνημονεύῃ, κατὰ τὴν τάξιν, ἐν τοῖς διπτύχοις τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν καὶ Σεβασμιωτάτων Προέδρων τῶν Ἀγίων Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Ὁρίζομεν ἅμα ὅπως καὶ ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ ἀδελφὴ Ἀγία Αὐτοκέφαλος Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία λαμβάνῃ τὸ Ἅγιον Μύρον παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ὡσαύτως συνίσταμεν, ὅπως προκειμένου περὶ ζητημάτων ἢ ἀποριῶν τῶν ἐπὶ μέρους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τυράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας ἀπευθύνηται πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἀγιώτατον Πατριάρχικόν Θρόνον, δι' οὗ ἡ κοινωνία μετὰ πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων τῶν ὁρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ ζητῇ οὕτω τὴν ἐγκυρον τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν γνώμην καὶ ἀντίληψιν.

Ταῦτα οὖν οὕτω δόξαντα καὶ συνοδικῶς ὑφ' ἡμῶν κατὰ τὴν τακτικὴν Συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς 12ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀποφασισθέντα καὶ κυρωθέντα, θεβαιούμεν πρὸς μόνιμον παραφυλακὴν καὶ διὰ τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ ἡμῶν καὶ Συνοδικοῦ Τόμου, καταστρωθέντος καὶ ὑπογραφέντος ἐν τῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαρallάκτῳ ἀπολυθέντος καὶ σταλέντος καὶ τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Τυράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας, τῷ ἐν Χριστῷ ἀγαπητῷ ἡμῖν ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρίῳ Χριστοφόρῳ, τῷ Προέδρῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, Κύριος δὲ ὁ Θεός, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ Πρώτου καὶ Μεγάλου Ἀρχιερέως καὶ Ποιμένος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, στηρίζῃ ἐσαεὶ τὴν οὕτως ἐπ' αἰσίοις συστάσαν ἀδελφὴν Ὁρθόδοξον Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλβανίας καὶ αὐτοὶ καὶ προάγοι τὰ κατ' αὐτὴν τῇ χάριτι καὶ εὐλογίᾳ Αὐτοῦ, εἰς δόξαν τοῦ Ἀγίου Αὐτοῦ ὀνόματος καὶ ὠφέλειαν τοῦ κατ' αὐτὴν εὐσεβοῦς πληρώματος, χαρὰν δὲ ἅμα καὶ πασῶν τῶν ἁγίων ἀδελφῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

† Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
BENIAMIN ἀποφαίνεται.

- † Ο ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΜΑΣΙΜΟΣ
- † Ο ΔΕΡΚΩΝ ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ο ΠΡΟΥΣΗΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
- † Ο ΣΑΡΔΕΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΙΔΕΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
- † Ο ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΗΣΩΝ ΘΩΜΑΣ
- † Ο ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ
- † Ο ΑΙΝΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
- † Ο ΘΕΟΔΩΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΛΕΟΝΤΙΟΣ
- † Ο ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ
- † Ο ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- † Ο ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον τεύχος)

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΟΥ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τῇ 23ῃ Φεβρουαρίου 1937.

Πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, Κον' Ἀθηνάγοραν, Πρόεδρον τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Εὐσεβάστως ὑποβάλλω ὧδε τὴν ἔκθεσίν μου σχετικῶς μετὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν Λογιστικῶν Βιβλίων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῆς χρήσεως τοῦ λήξαντος ἔτους 1936.

Εἰς Π Ρ Α Ξ Εἰς. Παρέβαλον τὰς εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1936, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκδοθεισῶν Διπλοτύπων Ἀποδείξεων, (ἀριθ. 2392—5254) καὶ εὗρον αὐτὰς ἐν τάξει.

Πᾶσαι αἱ εἰσπράξεις κατετέθητο ἐγκαίρως εἰς τὸν λ)σμόν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς παρὰ τῇ Hellenic Bank Trust Company of New York. Ἐξήτασα τὰς μηνιαίας καταστάσεις τῆς Τραπεζῆς (Bank Statements) καὶ εὗρον αὐτὰς συμφώνους πρὸς τὰ βιβλία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1936 ὑπῆρχε παρὰ τῇ ὡς ἂνω Τραπεζῇ ὑπόλοιπον \$4,026.13

Μετρητὰ ἐν Ταμείῳ (κατατεθέντα εἰς τὴν Τράπεζαν τὴν 1—6—1937) \$1,000.00

Ἐν τῷ Ταμείῳ Μικρῶν Ἐξόδων (Petty Cash) 16.03

Ὀλικὸν 5,042.16

Π Λ Η Ρ Ω Μ Α Ι. Ἐξαιρέσει μερικῶν πληρωμῶν διὰ μικροῦ ἔσοδα ἐκ τοῦ Ταμείου Petty Cash ὅλα αἱ πληρωμαὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐνεργοῦνται διὰ Τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν, ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου. Ἐξήτασα τὰς πληρωμὰς καὶ τοὺς ἀντιστοίχους λογαριασμοὺς καὶ τὰ δικαιολογητικά, ὥς καὶ τὸν ἰδιαίτερον λογαριασμόν τῶν Μικρῶν Ἐξόδων καὶ εὗρον ὅλα ἐν τάξει.

ΓΕΝΙΚΑ ΕΣΟΔΑ. (Πίναξ Γ'). Ταῦτα ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1936 εἰς Δολλ. 41,290.28 ἄλλ' εἰς αὐτὰ συμπεριλαμβάνονται καὶ ἔκτακτα ἔσοδα ἐκ δωρεῶν ἀνερχομένων εἰς Δολλ. 3,825.00. Ἐπομένως τὰ τακτικά ἔσοδα εἶναι Δολλ. 37,465.58 ἐν συγκρίσει πρὸς Δολλ. 37,048.80 τοῦ 1935. Εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους συνυπολογίσθησαν καὶ τὰ μὴ εἰσπραχθέντα εἰσέτι, ἄλλ' ὀφειλόμενα ὑπόλοιπα ἐξ Ἐπιδομάτων τοῦ ἔτους 1936 Δολλ. 8,252.35, ἐκ Πιστοποιητικῶν Βαπτίσεων Δολλ. 8,245.00 καὶ ἐκ καθυστέρουμένων προηγουμένων ἐτῶν Δολλ. 7,006.00).

ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ. (Πίναξ Γ'). Ταῦτα ἀνῆλθον εἰς 29,652.29 ἔναντι Δολλ. 30,299.46 τοῦ 1935.

Εὐχαρίστως σημειῶ ὅτι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀτεπληρώθησαν δύο μεγάλα οἰκονομικὰ ὑποχρεώσεις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, πρὸς τὸν Σεβ. Ἐπίσκοπον κ. Κάλλιστον καὶ πρὸς τὸν κ. Λεωνίδαν Καλθοκορέσην.

Ἡ δελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ παρατηρηθεῖσα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1936, πρὸς ἔπαινον τοῦ Μικτοῦ Συμ-

δουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, περὶ πόσον ἱκανῶς διευθύνει τὸ οἰκονομικὸν αὐτῆς μέρος.

Τὰ βιβλία καὶ οἱ λογαριασμοὶ ἐτηρήθησαν ἐν πολὺ καλῇ τάξει ὑπὸ τοῦ Λογιστικοῦ Τμήματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Εὐσεβάστω,

A. E. KONTOLAEON

Certified Public Accountant
122 East 42nd Street New York

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1937.

Π ρ ὶ

τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς
Κύριον Ἀθηναγόραν, Πρόεδρον τοῦ
Μ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ μελετήσασα τὸν οἰκονομ. ἀπολογισμὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ λήξαντος ἔτους 1936, ἔχουσα δὲ ὑπ' ὄψει καὶ τὰ πορίσματα τοῦ κ. Α. Ε. Κοντολέοντος (C. P. A.), εὐχαρίστως ἀναφέρει, ὅτι εὗρε τοὺς λογαριασμοὺς ἐν πλήρει τάξει. Ἐφ' ᾧ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ τὸ ὑπὸ τὴν προεδρείαν Αὐτῆς Μικτὸν Συμβούλιον, ὡς καὶ τὰ συγχαρητήριά της πρὸς τὴν Λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

1ον) Μετ' εὐχαριστήσεως παρατηροῦμεν αὐξήσιν τῶν γενικῶν τακτικῶν ἐσόδων κατὰ \$500.00 περίπου. Ἡ αὐξήσις εἶναι αἰσθητὴ εἰς τοὺς γάμους ἰδίᾳ (κατὰ \$914.18) καὶ δυστυχῶς καὶ εἰς τὰ διαζύγια (κατὰ \$405.00).

Εἰς ταῦτα δὲν περιλαμβάνονται τὰ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πραγματοποιηθέντα ἔκτακτα ἔσοδα \$3,835.00, προερχόμενα ἐκ τῶν ἐξῆς δωρεῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς:

Σεβ. Ἐπίσκοπος Κάλλιστος	\$2,800.00
Κος Λεωνίδας Καλθοκορέσης	1,000.00
Χιακὴ Ἀδελ. Pittsburgh, Pa. (ἐτ. δωρ.) ..	25.00
	<hr/>
	\$3,825.00

Πρὸς ὅλους τοὺς ὡς ἄνω εὐγενεῖς δωρητὰς ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας.

2ον) Εἰς τὰ γενικά ἔσοδα τοῦ ἔτους παρατηρεῖται ἐλάττωσις κατὰ \$650.00 περίπου, παρὰ τὴν πρόσληψιν καὶ ἑτέρου ὑπαλλήλου, ὡς καὶ περιοδεύοντος Ἱεροκλήρουκ δια τὸν θεσμὸν τῆς Ἱεραποστολῆς.

3ον) Ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ ὅπως καὶ αὐθις καταβληθῇ προσπάθεια τόσον διὰ τὴν ἐκ νέου ἐλάττωσιν τοῦ τόκου τῆς Α'. ὑποθήκης, ὅσον καὶ τὸν διὰ συμβιβασμοῦ διακανονισμὸν τοῦ γορέους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

4ον) Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐχαρίστως παρατηρεῖ βελτίωσιν εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν ὀφειλομένων τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Ἱερέων. Συνιστᾷ ἐν τούτοις περισσότεράν ἀκόμη συνεργασίαν. Μερικαὶ Κοινότητες καὶ Ἱερεῖς δὲν ἐφρόντισαν ἀκόμη νὰ κανονίσουν τοὺς λογαριασμοὺς των. Ἡ Ἐπιτροπὴ παρακαλεῖ νὰ δοθῇ μεγαλειτέρα προσοχὴ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τῶν καθυστερούντων. Οἱ

λογαριασμοὶ τῶν Ἐπιδομάτων, Πιστοποιητικῶν Βαπτίσεων, κλπ., πρέπει νὰ ἐξοφλῶνται ἐγκαίρως.

5ον) Μετὰ λύτης παρατηρήθη ὅτι Κοινότητές τινες καὶ Ἱερεῖς δὲν συνεργάζονται ὅσον πρέπει μετὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ληξιαρχικὴν κίνησιν. Δὲν τηροῦν ἐν τάξει τὰ Ληξιαρχικά Βιβλία των καὶ δὲν ἀπαντοῦν εἰς τὰς ζητούμενας ἐκάστοτε τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς στατιστικὰς πληροφορίας. Περιττὸν νὰ τονίσωμεν τὴν σπουδαιότητα τῶν Ληξιαρχικῶν Βιβλίων. Πολλοὶ ὁμογενεῖς χάνουν τὰ πιστοποιητικά των καὶ πρέπει αἱ Κοινότητες νὰ εἶναι πάντοτε εἰς θέσιν νὰ τοὺς ἐφοδιάζουν μὲ ἀντίγραφα. Οὐχὶ σπανίως ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ζητεῖ τοιαύτας πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀδύνατον νὰ δοθοῦν, ὅταν δὲν τηρῆται τάξις. Εἶναι προφανὴς ἡ ἐκ τῆς ἀταξίας ταύτης προκύπτουσα ἠθικὴ καὶ ὀλικὴ ζημία.

6ον) Τὰ ἀνωτέρω ἔχονσα ὑπ' ὄψει ἡ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε καλὸν νὰ προτείνῃ ὅπως μελετηθῇ ἡ εἰς τὸ μέλλον ἐφαρμογὴ συστήματος διὰ τὴν ἔκδοσιν Πιστοποιητικῶν Βαπτίσεων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δι' ἐκάστην βάπτισιν, ὅπως ἤδη γίνεται δι' ἕκαστον γάμον, καὶ τὴν τήρησιν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Μητρώου Βαπτίσεων τελουμένων εἰς ὅλας τὰς Κοινότητάς της. Βεβαίως τὸ νέον σύστημα προϋποθέτει πρόσθετον δαπάνην καὶ αὐξήσιν τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' ἡ χρησιμότης του εἶναι ἀναντιρρήτως μεγάλη.

7ον) Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπληροφορήθη μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1937 ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σύστημα τῶν Δελτίων Μελῶν (Membership Cards), δυνάμει τῶν ὁποίων ἕκαστον Μέλος Κοινότητος ἢ Παροικίας θὰ καταβάλλῃ ἐτησίως εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Δολλάριον Ἐν (\$1.00). Τὰ οὕτως εἰσπραττόμενα θὰ διατίθενται διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν Ἱερατικῆς Σχολῆς, πρὸς προπαρασκευὴν Ἱερέων καὶ Διδασκάλων, τῆς ὁποίας ἔχει τόσῃν ἀνάγκην ἡ Ἐκκλησία Ἀμερικῆς. Ἐπιδεκνύμεν ἐκθύμως τὸ μέτρον τοῦτο.

Ὡς πρὸς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ Τμήμα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, εὐχαρίστως παρατηροῦμεν αἰσθητὴν βελτίωσιν εἰς τὰ ἔσοδα. Ὁ θεσμὸς οὗτος, ἐξυπηρετικὸς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀμερικῆς, ὅσον καὶ τοῦ προσωπικοῦ των, δέον νὰ τύγῃ ὅλης τῆς ἐνθαορύνσεως καὶ ὑποστηρίξεως πρὸς ἐπιτέλειαν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς του.

Λεδομένου ὅτι τὸ Ἀνωτ. Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἔχει ἡδη σημαντικὸν περίσσειμα ἐκ \$3,850.00 περίπου, ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν γρεῶν (δφειλῶν πρὸς διαφόρους) ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸν ἀπολογισμὸν. Ὡς αὐτὸς συνιστᾷ εἰλαδῶς ὅπως τὸ περίσσειμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς τογεύσεως ὑποτροφείας, διατίθεται ὑπὲρ τῆς ἰδρυθησομένης Ἱερατικῆς Σχολῆς.

Μετὰ σεβασμοῦ

Η ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ι. ΦΑΤΣΕΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΒΑΣΙΛΑΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΥΛΑΚΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Κάρολος ἀπένευμεν εἰς τὴν Α. Θ. Παναγιώτητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Βενιαμίν τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς πιστῆς ὑπηρεσίας.

Ἐφ' ᾧ ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητὴς» ὑποβάλλει τῇ σεπτῇ Κορυφῇ τῆς Ὁρθοδοξίας τὰ εὐλαβικὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Εὐγενεῖ προσκλήσει τῆς Κοινότητος Weirton, W. Va., τελοῦσης τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἑορτὴν τῇ 27ῃ παρελθόντος Ἰουνίου, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος μεταβάς ἐκεῖ ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξεν, ὡς συλλειτουργοὺς ἔχων τοὺς Αἰδ. Ἰω. Μπούραν, ἱερατικὸν προϊστάμενον τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ Γ. Σακελλαρίδην τῆς Κοινότητος Steubenville, Ohio καὶ τὸν ἱερολ. Θ. Κοκκινάκην, συμπροσευχόμενον δὲ πυκνότερον εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔλαβε χώραν Γ. Συνέλευσις τῆς Κοινότητος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, καθ' ἣν ἐν μέσῳ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις νέου Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ Σχολείου, ἐσηματίσθη δὲ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ ἔργου.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος παρέστη καὶ ὠμίλησε κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Κοινοτικοῦ Σχολείου Steubenville, Ohio καὶ εἶτα ἐχοροστάτησεν ἐν Ἐσπερινῷ τελεσθέντι ὑπὸ τοῦ Αἰδ. Γ. Σακελλαρίδου, τῆς Κοινότητος ταύτης, Δ. Λαζάρου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας Steubenville, Ohio, Νικ. Ταργάκη, New Castle, Pa., Ἰωάννου Μπούρα, Weirton, W. Va., Εὐαγγέλου Κοντονικολάου, Youngstown, Ohio, Β. Μαρκοπούλου, Martins Ferry, O., καὶ Δ. Σακελλαρίδου. Weeling, W. La.

Τῇ 28ῃ ἐγένετο συγκέντρωσις τῆς λαμπρῶς δρώσης Φιλ. Ἀδελφότητος Weirton, ἐν τῷ Κέντρῳ τῆς Ἀχέας, ὅπου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ὠμίλησε περὶ τοῦ ἔργου τῶν ἐν Ἀμερικῇ Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων.

Τῇ 29ῃ Ἰουνίου, ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῇ ἑορταζούσῃ Ἐκκλησίᾳ Steubenville, Ohio, καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον.

Μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθη τοὺς ἐν Wellsburg, W. Va. ὁμογενεῖς καὶ τὸ ἑσπέρας ἐπανελθὼν εἰς Στιούμπενβιλ ὠμίλησεν ἐν κοινοτικῇ συγκέντρώσει περὶ «Κοινότητος», ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τοῦ εὐχαρίστου γεγονότος, ὅτι ἡ Κοινότης αὕτη εἶναι ἤδη ἐτοίμη νὰ ἀποκτήσῃ ἰδιόκτητον ναόν.

Τῇ 30ῃ, ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἡ Α. Σ. ἐλειτούρ-

γησε καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ Κοινότητι Martins Ferry, Ohio, καὶ εἶτα ἔψαλε κοινὸν Τρισάγιον ἐν τῷ Νεκροταφείῳ.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μεταβάς εἰς τὴν Κοινότητα Wheeling, W. Va., προέστη, μετὰ τελετὴν, μεγάλῃς κοινοτικῆς συγκεντρώσεως, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Κοινότητος ταύτης ὑπὲρ ἀποκτήσεως νέου ναοῦ ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν πλημμυρῶν καταστραφέντος τοιούτου.

Τῇ 1ῃ Ἰουλίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα Yorkville, Ohio καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον.

Τῇ 2ᾳ Ἰουλίου εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ εὐλογῇ τὴν ἑναρξιν τοῦ Ἐνάτου Συνεδρίου τοῦ Παροδιακοῦ Συλλόγου ὁ «Ἀπόλλων» ἐν Canonsburg, Pa.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου τούτου διεξήχθησαν ἐν τῷ περιλάμπρῳ Σχολείῳ τῆς Κοινότητος.

Τὴν εὐτυχίαν, εἶπεν ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐπισήμου δείπνου, «εὐρίσκει ὁ Σύλλογος ἡμῶν ἐν τῇ ὑποστηρίξει τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας» καὶ ὡς μίαν ἐπὶ πλέον ἀπόδειξιν ὁ Σύλλογος οὗτος παρέσχε ψηφίσας ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς ὑποστηρίξεως τῆς Προπαρασκευαστικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ ἐπεσκέφθη τὴν παροικίαν Burgestown, Pa., καὶ ἔθηκε τὰς βάσεις λειτουργίας Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Τῇ 3ῃ Ἰουλίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος εὐρέθη ἐν τῇ Κοινότητι Pittsfield, Mass., ὅπου ἀφ' ἑσπέρας ἐχοροστάτησε καὶ τὴν ἀκόλουθον ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν μετὰ τοῦ Πανος. Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου Μεθοδίου Φουσιάνη καὶ τοῦ Ἱερολ. Θ. Κοκκινάκη, ἐν μέσῳ πληθούσης Ἐκκλησίας, ἔκειρε δὲ καὶ τινὰς ἀναγνώστας.

Σκοπὸς τῆς μεταβάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν Κοινότητα ταύτην ἦτο νὰ ἐπιστήρῃ διὰ τῶν εὐλογιῶν τῆς Ἐκκλησίας τὸν Ἱερ. Προϊστάμενον, τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τὴν Φ. Ἀδελφότητα καὶ ὁλόκληρον τὴν Κοινότητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν νὰ ἀπαλλάξωσι σχεδὸν τὰ Κοινοτικά τῶν ἰδρύματα τῆς βαρείας αὐτῶν ὑποθήκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὠμίλησεν ἐν μεγάλῃ συγκέντρώσει παρὰ τῆς Φιλ. Ἀδελφότητος τῆς Κοινότητος ταύτης ὁργανωθείση καὶ τὸ ἑσπέρας μεταβάς εἰς τὴν Κοινότητα Holyoke, Mass., ὠμίλησεν ἐν πυκνῇ ἑορταστικῇ συγκέντρώσει αὐτῆς.

Τῇ 9ῃ ὠμίλησεν ἐν Φιλαδελφείᾳ, Πα., πρὸς τὰς Φιλ. Ἀδελφότητας τῆς πόλεως ταύτης καὶ τῆς παροικίας Chester, Pa.

Τῇ 11ῃ Ἰουλίου μεταβάς εἰς τὴν Κοινότητα Perth Amboy ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν μετὰ τοῦ Αἰδ. Νικολάου Μενίδου Ἱερατ. Προϊσταμένου αὐτῆς καὶ τοῦ Ἱερολ. Θ. Κοκκινάκη καὶ εἶτα ἐν συγκέντρώσει διηυθέτησε ζητήματά τινα κοινοτικά.

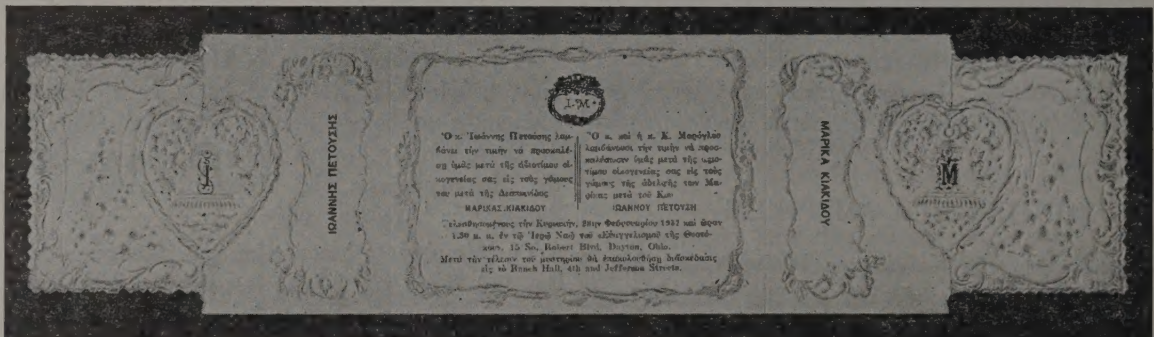
Τῇ 12ῃ Ἰουλίου ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα New Britain, Conn., ἐχοροστάτησεν ἐν Ἐσπερινῷ καὶ προέστη Γ. Συνελεύσεως ἐπὶ διευθετήσει ζητημάτων τινῶν.

Καθ' ὅλας τὰς ὡς ἄνω τελετὰς ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος εὐρεν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύξῃ εἰς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν λαὸν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὡς πρὸς τὴν μόρφωσιν τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἱερέων τοῦ μέλλοντος, συναντήσας πανταχοῦ ἔκθυμον καὶ ἐνθουσιώδη ὑποστήριξιν τῆς ἰδέας ταύτης.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΧΕΔΙΑ — ΕΞΟΧΟΥ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ

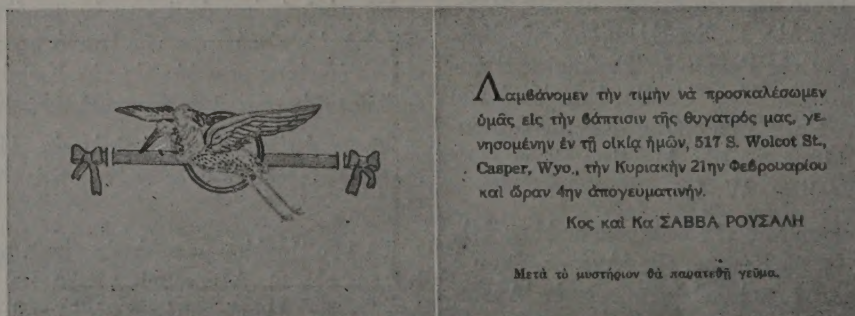
ΓΑΜΩΝ - ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ - ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ

Προσκλητήριο Γάμου No. 73, με διπλᾶ φάκελα.
Διὰ 50 \$6.00 — Διὰ 100 \$9.00
Διὰ μεγαλειτέρας ποσότητας ἢ ἀνάλογος ἔκπτωσις.

ΤΑ Ἐκδοτικὰ καὶ Τυπογραφικὰ Καταστήματα DIVRY ἔχουν ἐγκαταστήσει εἰδικὸν Τμήμα πρὸς ἐκτύπωσιν παντὸς εἶδους Προσκλητηρίων Γάμων καὶ Βαπτίσεων.

ΤΑ ὠραιότερα καὶ καλλιτεχνικώτερα σχέδια, ἐξ ἀρίστης ποιότητος χαρτου με διπλᾶ φάκελα, τυπωμένα με μεγάλην προσοχήν, ἀκρίβειαν καὶ καλλιτεχνίαν, καὶ με χρυσᾶ ἢ μαῦρα καλλιτεχνικὰ γράμματα, θὰ εὑρετε μόνον εἰς τὰ Καταστήματα D. C. DIVRY, Inc.

Προσκλητήριο Βαπτίσεως No. 57, με φακέλους.
Διὰ 50 \$3.50 — Δι' 100 \$5.00
Διὰ μεγαλειτέρας ποσότητας ἢ ἀνάλογος ἔκπτωσις.

D. C. DIVRY, Inc., 240 West 23rd St., NEW YORK

TELEPHONE: WATKINS 9-4346